

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΪΟΣ

1935

40

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΣ»

“HÉLLÉNIS,”

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliennes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Συνδρομή έτησία . . . Δραχ. 100

Έξάμηνος „ 60

Έξωτερικοῦσελίδια 7

Έξάμηνος „ 4

Τιμή εκάστου τεύχους

άπλοῦ Δραχ. 10

διπλοῦ „ 15

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ τὴν 1ην εκάστου μηνὸς καὶ εἶναι προπληρωτέαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

SOMMAIRE

Λογοδοσία τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς τοῦ 1934.—Ἐνα καλοκαίρι στὸ βουνό, ὑπὸ Κατ. Παπα.—Ἐαρινό (ποίημα), ὑπὸ Β. Πεζοπούλου.—Ὁ χαριετισμὸς τῶν παιδιῶν τῆς Οὐαλίας. Ἱστορίες τῆς φτώχειας.—Ζωὲς ὑπὸ Μαρίκας Πολίτου.—Τραγοῦδι τοῦ ἀργαλειοῦ, ὑπὸ Ἰωάννας Μπουκνβάλα. Τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὑπὸ Ἰ. Τουρνάκη.—Δὲ σ' ἀγαπῶ (ποίημα), ὑπὸ Δώρας Μοάτσου.—Ἰαπωνικὸ θ' αὐτο, ὑπὸ Κατ. Κακούρη.—Μουσικὴ κίνησις, ὑπὸ Μ. Μ.—Καλλιτεχνικὴ κίνησις, ὑπὸ Α. Ρ.—Θεατρικὴ στήλη, ὑπὸ Κατ. Κακούρη.—Εκείνες ποὺ δὲν θέλουν νὰ βλέπουν, ὑπὸ Λουκίας.—Αἱ βραβευθεῖσαι Ἑλληνίδες ὑπὸ τῆς Ακαδημίας.—Γυναικεῖα δράσις ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ Σαλαμινίας.—Τὸ Ζηρίνειον Ἀναρρωτήριον, ὑπὸ Λίτσας Βλαδίκα.—Ἡ ἀναπνοή, ὑπὸ τῆς Γιάτρικας.—Εἰδήσεις.—Ἐκδόσεις.—Ὠφέλιμοι γνώσεις.—Μόδες.

Assemblée générale du Conseil National des femmes Héliennes.—Été sur la montagne, par Cath. Papà.—Printemps, poème par V. Pezopoulos.—Le Salut des enfants de Wales.—Histoires de pauvreté, nouvelle par M. Politi.—Le Chant du métier, poème par J. Boukouvala.—Le Mont Athos, par J. Tournakis.—Je ne t'aime pas, poème par Dora Moatsou.—Le Théâtre japonais, par Cath. Cacouri.—Mouvement musical, par M. M.—Expositions, par A. R.—Critique théâtrale, par Cath. Cacouri.—Les lauréates de l'Académie d'Athènes.—Activité féminine en Chypre, par Salaminie.—Le maison de reconvallescence Zirinion, par Litsa Vlatica.—La respiration.—Nouvelles.—Editions.—Conseils pratiques.—Modes.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ὥραία ἀνοιξιὰτικὴ εἰκόνα στὸ ἐξώφυλλο μᾶς παρεχωρήθη εὐγενῶς ἀπὸ τὸν Τουρισμό.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΛΟΣΤΑΙ

“ΚΙΘΑΡΑΣ”

ΧΑΡΤΟΝΑΚΙΑ, ΜΑΣΟΥΡΑΚΙΑ, ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ

ΣΤΕΡΕΑΙ, ΛΕΠΤΑΙ, ΕΥΘΗΝΑΙ

ΚΛΟΣΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Β.Σ.Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΜΟΥ 131

ΤΗΛ. 22-283

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ..

τὴν νέαν Creation πούδρας

FORVIL

ἀρωματισμένην μετὸ ὑπέροχον
ἄρωμα Anemones.

Ὡς ποιότης θὰ σᾶς ἐνθουσιάσῃ, ὡς ἄρωμα θὰ σᾶς μαγεύσῃ. (Ὑδέποτε ἄλλοτε μετεχειρίσθητε τόσον θαυμασίαν ΠΟΥΔΡΑΝ συσκευασμένην σὲ ὁρατότατον Νικέλιον κυτίον, θὰ εἶναι ἓνα διαρκὲς στόλισμα τῆς Τοναλέττα, καὶ. Ζητήσατε τὴν πούδραν ANEMONES εἰς μέγα μέγεθος, εἰς τὴν ἐξαιρετικῶν τιμῶν τῶν Δρχ. 72 τὸ κυτίον.

ΓΕΝ ΚΟΣ ἈΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΑΘ' ὈΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΑἴΟΛΟΥ 31 ΤΗΛΕΦ. 25-202

ΠΟΛΙΤΟ

ΒΟΥΛΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΓΩΝΙΑΙ
ΤΗΛ. 26232

ΔΩΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

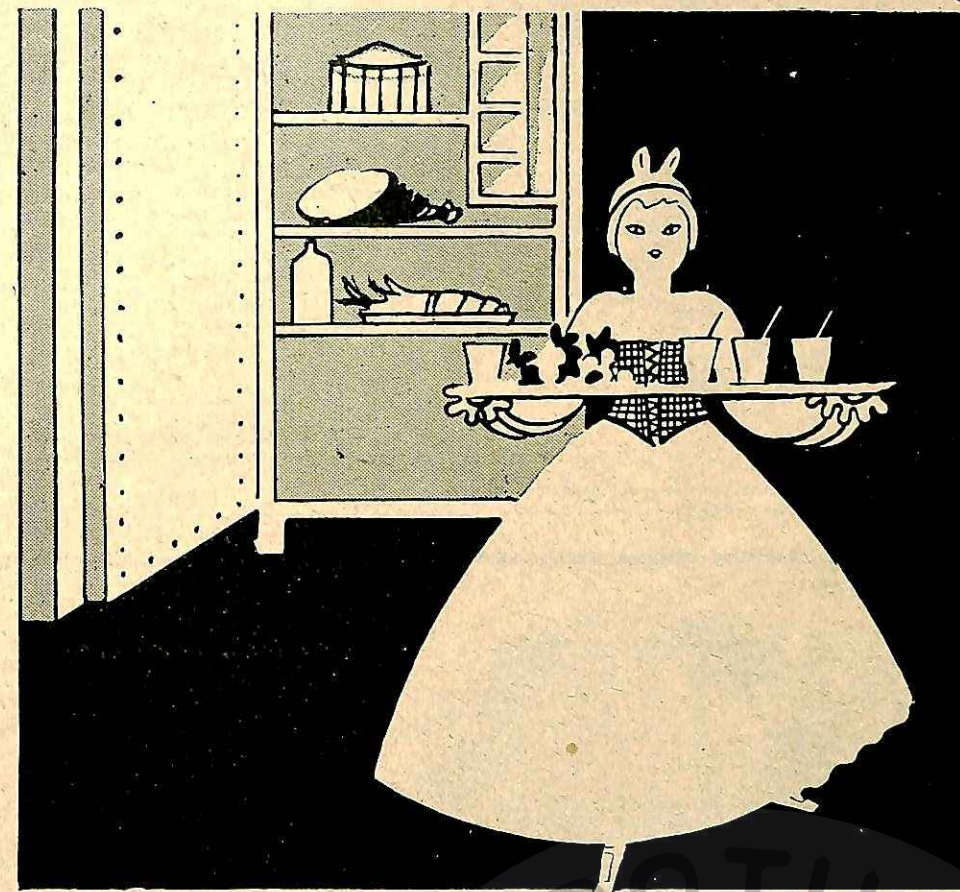
ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ



Τρόφιμα πάντοτε φρέσκα
ποιά παγωμένα
πάχο κάθε στιγμή με λό

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ

Πωλούνται με δόσεις εἰς τὴν

Ἐκθεσὶν τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρίας

Σταδίου 4 Ἀθῆναι



ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ Ἀ. Παπακωνσταντίνου
ΗΜΕΡΩΝ 10-9-81
30354

ΑΠΟΔΟΣΑΤΕ ΤΑΧΕΩΣ ΣΤΑ ΘΑΜΠΑ ΔΟΝΤΙΑ
ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΤΟΥΣ ΣΤΙΛΠΝΟΤΗΤΑ



Ἀρχίστε νὰ βουρτζίζετε τὰ δόντια μὲ ΚΟΛΥΝΟΣ ἐπὶ ξηρὰς ψήκτρας. Θὰ δῆτε πόσο γρήγορα τὰ κηλιδωμένα καὶ κιτρινωμένα δόντια ἐπανευρίσκουν τὴν φυσικὴν τοὺς λευκότητά, τὸ δὲ στόμα σας θὰ παρέχει ἕνα αἰσθημα δροσίσας ἐπὶ ὥρας.
Ἐάν θέλετε ν' ἀρέσετε δοκιμάσατε τὴν ΚΟΛΥΝΟΣ. Ὁ καθρέπτης σας θὰ σὰς διαπιστώσῃ τοῦτο, οἱ δὲ φίλοι σας θὰ τὸ παρατηρήσουν· ὅτ'ο χαμόγελό σας.

ΚΟΛΥΝΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ



Εἶνα Πειρίεργαι:

Ἐνα μελαχροινὸ πρόσωπο μὲ καστανὰ μάτια καὶ σκούρα μαλλιά· χρειάζεται πούδρα Mystikum, rachel I καὶ λιγάκι κομπάκι india. Ἐάν εἰσθε ξανθὴ, σταράτη ἢ ὠχρὰ ὁ πινὰξ τοῦ Scherk θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ βρῆτε τὴν ἁρμονικὴν συμπλήρωσι τῆς ὠμορφίας σας! Ἡ Πούδρα Mystikum καὶ τὸ κομπάκι Mystikum προσεκτικὰ διαλεγμένα στὸν τόνο ποὺ πηγαινέει καλὺτερα στὰ μάτια, μαλλιά καὶ ἐπιδερμίδα, σύμφωνα μὲ τὸν πίνακα τοῦ Scherk, δημιουργοῦν τὸν τύπο σας. Ἡ ἐμφάνισίς σας ἀποκτὰ μιὰ γοητεία μοναδική. ● Ἐναντὶ 3δράχμου γραμματοσήμου σὰς ἀποστέλλομεν τὸν πίνακα τοῦ Σέρκ ὡς καὶ δείγματα πούδρας καὶ κομπάκι. ● Πούδρα Mystikum σὲ κουτιά τῶν 80· καὶ 50 ● Κομπάκι Mystikum (rouge) 40· 36· ● Γεν. Ἀντίοχος Π. Ι. Μαγκριώτης, Νίκης 10, Ἀθήναι.

**Πούδρα
Mystikum**

ΚΟΜΠΑΚ ΜΥΣΤΙΚΟΥΜ (Rouge).

Σὲ κομπὰ κουτάκια μὲ καθρεπτάκι καὶ houpette.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ SCHERK			
Χρώμα ματιῶν	Χρώμα ρασιῶν	Ἐπιδερμὶς	Χρωματισμοὶ κομπάκι
Jaune foncé	rouge	ωχρὰ	natural I blonde rouge
Jaune clair	rouge	δυσσέρη	natural II orange
Jaune très clair	rouge	μαλακὴ	rachel I india

ΜΕΤΑΞΕΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΕ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ 1935

ΑΡΙΘ. 5

Λογοδοσία τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1934

ΤΗΝ 18 Ἀπριλίου συνήλθεν εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν Ὁφελίμων Βιβλίων ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου. Καὶ πρῶτον ἀπησχόλησε τὴν Συνέλευσιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προταθεισῶν τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ. Κατόπιν ἀνέγνωσεν ἡ γεν. γραμματεὺς Κα Ε. Βάρδα τὴν Λογοδοσίαν, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὸ ἔτος 1934 ἐξηκολούθητε ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἰδία μέθοδος ἐργασίας, καὶ ἡ αὐτὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ προγράμματος τοῦ Ε. Σ. Ε. σύμφωνα μὲ τὰς ἐκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας.

Ἡ προσπάθεια αὕτη δύναται νὰ συνοψισθῇ κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς 5 σημεῖα.

- 1) Ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία μὲ τὰ Σωματεῖα Μέλη τοῦ Ε.Σ.Ε.
- 2) Εὐρυτέρη κατὰ τὸ δυνατόν διάδοσις τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε. Σ. Ε.
- 3) Ἐφαρμογὴ καταλλήλων μέσων καὶ ἀναλόγων ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόδοον τῆς γυναικας, σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ε.Σ.Ε.
- 4) Ἀντιμετώπισις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος.
- 5) Συνεργασία μὲ τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Γυναικῶν καὶ ἀντιπροσώπευσις τῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὴν Διεθνή Γυναικείαν κίνησιν.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου σημείου ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν παρέλειψε, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ Σωματεῖα Μέλη καὶ νὰ συνεργασθῇ μὲ αὐτὰ τόνον τῶν Ἀθηνῶν, ὅσον καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὅσαςκις παρουσιασθῇ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, καὶ διὰ τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑλληνί-

δος» προσεπάθησε νὰ τὰ κρατήσῃ ἐνήμερα τῆς γυναικείας κινήσεως τῆς χώρας μας ὡς καὶ τῆς Διεθνοῦς τοιαύτης.

Ὡς εἶναι ἐπόμενο, ἐπὶ 73 Σωματείων Μελῶν, ἄλλα μὲν ἡδυνήθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ νὰ δεχθῇ εὐχαριστίας, ἄλλων ἐδέχθη συγχαρητήρια διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἔργον τῆς, καὶ ἄλλων παράποννα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Συνδέσμου Γιά τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναικας, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεχώρησε τελικῶς τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ 2ον σημεῖον, μὲ ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν ἀναφέρομεν τὴν ἐγγραφὴν 2 νέων Σωματείων Μελῶν εἰς τὸ Ε.Σ.Ε., τὴν Σύλλογον Καθηγητριῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ Ἀσυλον Ἀστέγων. Ἐπὶ πλέον, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τόσον τῶν σωματείων διὰ τὴν μεταξύ των συνεργασίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε. Σ. Ε., ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐδίστασε ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ Ὁδηγοῦ Ἰδρυμάτων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἰδιωτικῆς Φιλανθρωπίας, ὁ ὁποῖος θὰ περιέχῃ πληροφορίας περὶ τῆς ιδρύσεως, τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου πλέον τῶν 750 ἰδρυμάτων τῆς χώρας μας, τῶν ὁποίων ἡ ἰδρυσις καὶ συντήρησις ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν δράσιν τῆς Ἑλληνίδος. Ἡ ἐργασία αὕτη θὰ εἶναι ἐτοιμὴ κατὰ τὸ 1935, ὅποτε καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ ἀντὶ 5 δραχμῶν τὸ τεῦχος.

Διὰ τὸ 3ον σημεῖον ἡσχολήθησαν ἰδιαίτερώς τὰ Τμήματα, ἐκ τῆς Λογοδοσίας τῶν ὁποίων ἐμφαίνονται ἡ ἐντατικὴ ἐργασία τῶν κυριῶν τῶν Τμημάτων, αἱ ὁποῖαι μὲ ζῆλον καὶ παραδειγματικὴν ἀφοσίωσιν προσεπάθησαν νὰ ἐφαρμόσουν ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὸ πρόγραμμά του καὶ νὰ

άντεπεξέλθουν εις τὰς πολλαπλὰς δυσκολίας τὰς οποίας άντεμετώπισαν. Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή θεωρεῖ καθήκον της ἐπιβεβλημένον νὰ ἐκρράσῃ σήμερον πρὸς τὰς κυρίας αὐτὰς τὰς θερμὰς της εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνώμοσύνην της διὰ τὴν ἀδελφικὴν μετ' αὐτῆς συνεργασίαν των.

Τὸ 4ον σημεῖον, τοῦτέστιν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ὡς ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἀπασχολεῖ κατ' ἔτος ἰδιαιτέρως τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, διότι τὸ Ε.Σ.Ε. στερούμενον ἐπιδομάτων ἐν γένει καὶ βασιζόμενον ἐπὶ τακτικῶν πόρων εἰς τὸ ποσὸν τῶν 14.000 δραχμῶν περίπου, ὀφείλει ν' ἀντιμετωπίσῃ δι' ἔξοδα γραφείου καὶ συνδρομῆς πρὸς τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Γυναικῶν, ἄνευ ἐπιχορηγήσεων εἰς τὰ Τμήματα, τὸ ποσὸν τῶν 75.000 δραχμῶν, ὡς ἀνέγραψε ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1934. Τὸ ποσὸν αὐτὸ καλύπτεται συνήθως ἀπὸ δωρεὰς καὶ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ ἐτησίου χοροῦ τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι σταθερά.

Ὡς ἐκ τούτου, περὶ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος ἔτους ἡ Γενικὴ Ταμίας ἠναγκάσθη ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὰ Σωματεῖα Μέλη τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ τὴν ἀποστολὴν τῆς καθυστερουμένης συνδρομῆς των, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἀνέρχεται εἰς 100 δραχμὰς ἐτησίως. Καὶ ἄλλα μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπλήρωσαν εὐχαρίστως, ἄλλα ἐκράτησαν τὰς ἀποδείξεις τοῦ Ταμείου καὶ δὲν ἀπῆντησαν διόλου, καὶ 5 Σωματεῖα ἐζήτησαν νὰ διαγραφοῦν τῆς Ὁμοσπονδίας, διότι ἀδυνατοῦν νὰ καταβάλουν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των. Τὰ Σωματεῖα αὐτὰ παρεκλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀποστείλουν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν παροῦσαν Γενικὴν Συνέλευσιν, προκειμένου αὕτη ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς διαγραφῆς των σύμφωνα μετ' τὸν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τοῦ Ε.Σ.Ε. μετ' τὸ Δ.Σ.Γ. καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ὁργανώσεώς μας εἰς τὰ Διεθνῆ Γυναικεῖα Συνέδρια, αὕτη συνίσταται κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς. Ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων εἰρηνιστικῶν Ὁργανώσεων τῆς χώρας μας ὑπεβλήθη αἴτησις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Νόμπελ διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου Εἰρήνης τοῦ 1934 εἰς τὴν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ.Γ. Λαίδην Ἀμπερντιν. Ἡ Κυρία Ἀμαλία Ψάλτη καὶ αἱ διδασκαλὶαι Πολύμνια Λάσκαρη καὶ Αἰγλη Ψάλτη

παρεκλήθησαν ν' ἀντιπροσωπεύσυν τὸ Ε.Σ.Ε. εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Δ.Σ.Γ. τῶν Παρισίων 2-12 Ἰουλίου. Τῆς δίδος Λάσκαρη μὴ δυνηθείσης νὰ παραστῇ εἰς αὐτήν, ἡ ἀντιπροσωπεία περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν κυρίαν καὶ διδαΨάλτη, αἱ ὁποῖαι ἀπέστειλαν ἐκθεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως δημοσιευθείσης εἰς τὴν «Ἑλληνίδι» τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ἐψηφίσθη, κατὰ τὴν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Ἡθικῆς, ἡ ἐξῆς ἀπόφασις. Νὰ γίνῃ ἐρευνα ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἐγκαθηρίκων γυναικῶν, ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἡθικοῦ ἐπιπέδου των, καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀποφυλακισμένων. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Τμήματος τοῦ Ε.Σ.Ε. σχετικὴ ἐκθεσις πρὸς τὴν κυρίαν Avril de Sainte Croix, ἀντιπρόσωπον τῶν Διεθνῶν Γυναικείων Ὁργανώσεων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Σωματεμπορίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν ἀναφέρονται καὶ αἱ ἐνέργειαι καὶ διαμαρτυρίαι τῶν Γυναικείων Ὁργανώσεων τῆς χώρας μας διὰ τὸ ἐκ νέου ἀνοιγμὰ τῶν Βούρλων εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Κατὰ τὴν ἰδίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τὸ Ε.Σ.Ε. ἐψηφισεν ὑπὲρ τῶν Κυριῶν Tjhouston ὡς ταμίου τοῦ Δ.Σ.Γ. τῆς Δεσποινίδος Kydd ὡς Προέδρου τῆς Διεθνούς Μονίμου Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῶν, τῆς κομῆσεως Pange διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Διεθνούς Μονίμου Ἐπιτροπῆς Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, καὶ τῆς κ. Εἰρήνης Μεταξᾶ διὰ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς. Ἡ κ. Μεταξᾶ ἔλαβε 53 ψήφους ἀπέναντι 78 ψήφων τῆς Ἀμερικανίδος κ. Seton ἡ ὁποία ἐξελέγη, καὶ 22 ψήφων τῆς κ. Margaret Bonnevie, ἡ ὁποία ἤλθε πρώτη μετὰ τὴν κ. Μεταξᾶ. Ἡ ἐκδηλωθεῖσα οὕτω ἰκτίμησις πρὸς τὴν κ. Εἰρήνην Μεταξᾶ ὑπὸ τῶν Ἑθνικῶν Συμβουλίων μελῶν τοῦ Δ.Σ.Γ. τιμᾷ καὶ τὸ Ε.Σ.Ε. τοῦ ὁποίου ἡ κ. Μεταξᾶ εἶναι πολύτιμον ἐνέργον μέλος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Παρισίων ὁργανώθη ἐκεῖ Διεθνὴς Ἀγορὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἔστειλαν ἀντικείμενα, λαϊκῆς ἰδίως τέχνης, ὅλα τὰ Ἑθνικὰ Συμβούλια μέλη τοῦ Δ.Σ.Γ. πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου τοῦ Διεθνούς. Εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν ἀπέστειλε καὶ

τὸ Ε.Σ.Ε. ἀντικείμενα ἀξίας 4.865 δραχμῶν, ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὁποίων εἰσπραχθήσαν δρχ. 6.500, τὰ δὲ ἐναπομείναντα ὀλίγα τεμάχια παρεδόθησαν εἰς τὴν κ. Avril de Sainte Croix Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὁργανώσεως τῆς ἐκθέσεως. Διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐκθέσεως καὶ πώλησιν τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ Ε.Σ.Ε. ἀντικειμένων ἐφρόντισαν μετ' ἰδιαίτερον ζήλον αἱ κ. κ. Ἰνα Πολίτου σύζυγος τοῦ ἐν Παρισίοις Ἑλλήνος Πρεσβευτοῦ καὶ Εἰρήνη Μεταξᾶ.

Τὸ ζήτημα τῆς συνδρομῆς τοῦ Ε.Σ.Ε. πρὸς τὸ Διεθνές, ἡ ὁποία εἶχεν ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Δ.Σ.Γ. τῆς Βιέννης τοῦ 1930 εἰς 14 λίρας Ἀγγλίας ἐτησίως διὰ τὸ Ε.Σ.Ε., ποσὸν τὸ ὁποῖον, ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Λογοδοσίαν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1930, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὸν ὡς ὑπέρογκον διὰ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ε.Σ.Ε. ἐγένετο ἀφορμὴ ὥστε τὸ χρέος τοῦ Ε.Σ.Ε. πρὸς τὸ Δ.Σ.Γ. ν' ἀνέρχεται εἰς λίρας Ἀγγλίας 39 κατὰ τὴν 31 12-34 διότι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπέστειλε κατ' ἔτος μόνον 4 λίρας Ἀγγλίας. Ἐπειδὴ ὁμως ἄλλα Ἑθνικὰ Συμβούλια δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Βιέννης, κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Παρισίων ἐθεωρήθη ὡς ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποστολὴ μόνον 4 λιρῶν Ἀγγλίας εἰς χρυσὸν ἢ 500 Γαλλικῶν φράγκων καὶ τῶν ὑπολοίπων ὡς προαιρετικὴ τοιαύτη. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρέους αὐτοῦ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξέθεσεν ἐπανελημμένως τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς συμμορφώσεώς του μετ' τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Βιέννης, καὶ ἔλαβεν ἀπάντησιν τῆς Προέδρου τοῦ Δ.Σ.Γ. Λαίδης Ἀμπερντιν, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ Διεθνές θὰ ἤθελε νὰ στερηθῇ τῆς συνεργασίας τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ ἐλπίζει ὅτι παρερχομένης τῆς κρίσεως, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κανονικὴ ἀποστολὴ τῆς ἐτησίως συνδρομῆς του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τοῦ Ε.Σ.Ε. εἰς διεθνῆ γυναικεῖα συνέδρια αὕτη συνίσταται κυρίως εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Βρυξελλῶν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς τὸ ὁποῖον, παρακληθεῖσα, παρέστη ἡ δις Ἑλένη Ἀντωνοπούλου καὶ εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Διεθνούς Γραφείου Εἰρήνης τοῦ Λοκάρνο 1-6 Σεπτεμβρίου 1934,

εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Ε.Σ.Ε. ἀντιπροσωπεύθη ὑπὸ τῆς δίδος Ἑλλῆς Ἀποστολίδου.

Δωρεὰς ἔλαβε τὸ Ε.Σ.Ε. κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀπὸ τὰς κ. κ. Παλλοῦ Σ. Γεωργαντᾶ καὶ Ε. Σπυροπούλου, ἀπὸ τοῦς κ. κ. Τόμψον, Κ. Τζατζόπουλον καὶ Φουστάνον, ἀπὸ τῶν Ὑπουργεῖα Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Παιδείας καὶ ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Ἰδρυμα Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

Πρὸς ὅλους τοὺς δωρητὰς ἐκφράζομεν θερμῶς καὶ πάλιν τὰς εὐχαριστίας μας.

Καὶ ἤδη μετὰ τὴν λογοδοσίαν τῶν Τμημάτων, ἡ ὁποία θέλει ἀμέσως ἐπακολουθήσῃ, καὶ τὴν ἔγκρισιν ἀπὸ μέρους Ὑμῶν τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, παρακαλεῖσθε νὰ προβῇτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκ δύο μελῶν νέας ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ἔτος 1935 ὡς καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, συμπληρωθείσης ἤδη τριετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 8ον καὶ 18ον τοῦ Καταστατικοῦ. Ἡ κ. Ἀγνή Ρουσοπούλου Στουδίτου, μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐργασθεῖσα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετ' ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Ε.Σ.Ε., ἀποχωρεῖ τελικῶς. Ἡ Ἐκτ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει σήμερον δημοσίως πρὸς αὐτὴν τὰς θερμὰς της εὐχαριστίας.

Παρακαλεῖσθε ἐπίσης ν' ἀποφανθῇτε, ὡς ἀναγράφεται ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει, ἐπὶ τῆς αἰτήσεως διχογραφῆς τῶν 5 Σωματείων Μελῶν τοῦ Ε.Σ.Ε., τῆς διχογραφῆς τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν τῶν Σωματείων Μελῶν, ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνίδων Ἀρναίας Κυρίας Ἀθηνᾶς Γιαννιοῦ καὶ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων περὶ Κρατικῆς ὕλικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ταμείου τοῦ Δήμου.

Ἡ Πρόεδρος
ΠΑΛΛΟΥ Σ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗ Κ. ΒΑΡΔΑ

Ἡκολούθησαν ὕστερα αἱ λογοδοσίαι τῶν τμημάτων: Ἐκπαιδευτικοῦ, Ἐργαστηρίων, Προστασίας Παιδιοῦ, Γυναικείας Ἐργασίας, Ὑγιεινῆς, Ψήφου, Εἰρήνης καὶ Διαιτησίας καὶ Νομικοῦ Γραφείου. Ἀνεγνώσθη εἰτα ὁ Ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1934 καὶ ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ 1935. Ἐν τέλει ἔγιναν αἱ ἀρχαιεσιαί τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς οποίας ἐπανεξελέγησαν τὰ ἤδη μέλη αὐτῆς.

Ἐνα καλοκαῖρι στὸ Βουνό

[Δημοσιεύομεν ἕνα κεφάλαιο τοῦ ἀνωτέρω ὥραϊου διηγήματος ἀπὸ τὸ βιβλίον «Στὴ Συναμιά ἀπὸ κάτω», τῆς δεσπ. Κ. Παπᾶ ποῦ βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν.]

ΓΙΑ τὴν ἄλλη μέρα εἶχε ἀποφασιστεῖ μιὰ ἐπίσκεψη στὶς νεροτρουβές. Ἐνας ἀγωγιότης ἦρθε μὲ τὸ μουλάρι του καὶ

τὰ κορίτσια πῆδυσαν ἢ μιὰ στὸ σαμάρι, ἢ ἄλλη πισοκάπουλα καὶ ξεκίνησαν πρὶν ἀκόμα ξημερώσει.

Ὁ ἀγωγιότης θὰ τις ἄφηνε στοὺς νερόμυλους καὶ ἀπὸ κεῖ θὰ πῆγαιναν μὲ τὰ πόδια στὶς νεροτρουβές μὲ ὁδηγὸ τὸ μυλωνᾶ, ποῦ ἦταν ἀπὸ μέρες εἰδοποιημένος.

Τὸ χωριὸ ὅλο βυθισμένον στὸν ὕπνῳ δὲν ἔδινε ἀκόμα κανένα σήμαδι ζωῆς. Μοναχὸν οἱ πετεινοὶ ἄρχισαν νὰ καλημερίζονται ἀπὸ γειτονιὰ σὲ γειτονιά, στὴν ἀρχὴ ἀρχιὰ καὶ βραχνὰ καὶ ὕστερα δυνατότερα καὶ πυκνότερα καὶ μὲ φωνὲς πιὸ ξάστερες, ποῦ ἐνωμένες μὲ τὸν ἥχο, ποῦ ἄφηναν τὰ πέταλα τοῦ μουλαριοῦ χτυπώντας ἀπάνω στὰ στενὰ καλντερίμια, ἔφερναν μιὰ ξεχωριστὴ φαιδρότητα στὰ κορίτσια.

— Ἀκόμα κοιμοῦνται οἱ χωριανοί. Ἦθελα νὰ ἔξεραι ποῖα ὥρα ἐπὶ τοὺς μποροῦμε ν' ἀπαντήσουμε κανέναν ἀπ' αὐτοὺς καὶ νὰ κουβεντιάσουμε. Ἐχτὸς ἀπὸ δυὸ-τρεῖς γριεὲς ἄλλον κανένα δὲν εἶδαμε.

— Καὶ οὔτε θὰ δοῦμε.

Ἡ Ἄρη εἶχε περισσότερο καιρὸ ἐκεῖ καὶ ἤξερε τὰ πράγματα καλύτερα· στὴν ἀρχὴ θέλησε νὰ κάμει μερικὲς γνωριμίες: μιὰ καὶ θὰ μείνουμε κάμποσο ἐδῶ, συλλογίστηκε, καλὸ θᾶναι νὰ κάμουμε καὶ καμμιά μελέτη. Μὰ ὅλες τους οἱ ἀποπειρὲς πῆγαν χαμένες· οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ δὲν ἀδελιάζουν γιὰ κουβέτες. Τὶς καθημερινὲς δουλεύουνε στὰ χωράφια ἢ λείπουν σὲ ἀγώνια καὶ τὶς γιορτὲς μεθᾶνε.

— Καὶ οἱ γυναῖκες;

— Καὶ οἱ γυναῖκες τὸ ἴδιο.

Ὁ νοῦς της πῆγε στὶς τοχυδρόμες· δυὸ ψηλές, δυνατές καὶ καλοδεμένες κοπέλλες, μὲ τὰ περιστροφὰ στὸ ζωνάρι ἔφερναν τὰ γράμματα ἀπὸ τὴν πολιτεία καὶ τὰ μοίραζαν στὰ γύρω χωριά περνώντας μεσάνυχτα μοναχὰς τοὺς λόγγους καὶ ρεμματιὰς καβάλλα στὰ μολάρια τους. Αὐτὲς

οἱ γυναῖκες δὲν ξεχωρίζουν ἀπὸ ἄντρες. Τὶς γιορτὲς καταβαίνουν πρῶτες στὰ ὑπόγεια καὶ ἀνοίγουν τὶς ξέστες. Κάθε σπῆτι,

καὶ τὸ φτωχότερο ἔχει τὴν ξέστα του, καὶ τί ξέστα! Ἐμεῖς οἱ δυὸ θὰ μπορούσαμε νὰ κατοικήσουμε καὶ μὲ τὰ λεξικά μας μέτα σὲ μὴν ἀπ' αὐτές. Καταβαίνουν λοιπὸν ἀπὸ τὰ ξημερώματα κιὰρχίζουν νὰ πίνουν καὶ ξέρεις μὲ τί πίνουν;

— Γιὰ νὰ ρωτᾶς, δὲ φαντάζομαι μὲ ποτῆρι;

— Ἐννοεῖται, ἀλλὰ μαντεύεις μὲ τί;

— Μὲ τὴ χοῦφτα!;

— Ποῦ νὰ τὸ πετύχεις! μὲ καπάκι ἀπὸ κατσαρόλα· ὅταν τὸ εἶδα ἀπόρεια, ὅχι τόσο γιὰ τὸ πρᾶμμα, ὅσο γιὰ τὴν ἐφευρετικότητά!

Ἐμεῖς ποτὲ δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ σκεφτοῦμε τὰ καπάκια, ἂν δὲν εἶχαμε ποτῆρια καὶ νὰ σοῦ πῶ, τίς ἐζήλεψα.

— Καὶ μὲ τὸ δίκην σου· ἀλλὰ εἰδοποίησες ὥστόσο καὶ τὸ σύνδεσμο γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς γυναίκας, γιὰ τὴν πρόοδο τῶν γυναικῶν, ποῦ παρατήρησες ἐδῶ πέρα;

— Ὅχι, ἄφησα τὸν ἀγῶνα στὴν ἡσυχία του καὶ κράτησα κι ἐγὼ τὴν δική μου.

— Δὲν ἔκαμες καλὰ· κι ἀλήθεια, εἶπε σὲ λίγο, σοβαρά, πῶς βρίσκεις τὶς φεμινιστικὲς προσπάθειες, ποῦ στὸν τόπο μας ἄρχισαν μὲ τὴν Παρρὲν καὶ συνεχίζονται μὲ τὸ Σύνδεσμο γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας καὶ μὲ τόσα ἄλλα γυναικεῖα σωματεῖα;

— Συγκινητικὲς!

— Μόνο; μὲ ἀπογοητεύεις· ἐνόμιζα, πῶς θὰ ἔρχιζες κανένα ρητορικὸ κατεβατὸ ἀπὸ κεῖνα, ποῦ οὔτε οἱ κλωτσιὲς τοῦ μουλαριοῦ θὰ μπορούσαν νὰ σοῦ σταματήσουν.

— Θὰ πεῖ, πῶς εἶσαι φοβερὴ ψυχολόγα· μὰ στὴν περίπτωσή αὐτὴ ἀπέτυχες· δὲν εἶμαι διατεθειμένη νὰ μιλήσω.

— Γιατί; μήπως δὲν ἐμελέτησες καλὰ τὸ ζήτημα!

— Ὅχι δὲ ἴσα-ἴσα γιὰ τὸ θὰ σοῦ ἀπαντοῦσα μὲ τὴ μεγαλύτερη εὐκολία.

Εἶχανε βγεῖ ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ περνοῦσαν ἕνα ξεροπόταμο, ποῦ δὲν παρουσίαζε κανένα θέλητρο στὸ μάτι.

— Τὶ πληχτικὸ μέρος, ἃς τελειώσουμε τὴν κουβέντα μας, ὅσο βαστάει αὐτὸς ὁ δρόμος, γιὰ τὴν ἄναιβοῦμε τὸ βουνὸ καὶ ζυγώσουμε ὕστερα τὴ χαράδρα, ποῦ στὸ βάθος τὶς τρέχει ὁ ποταμός, δὲ θάχουμε ὁρεξὴ γιὰ συζήτηση.

— Νὰ σοῦ πῶ, σέβομαι τὸ Σύνδεσμο γιὰ ὅλες τὶς εὐγενικὲς του προσπάθειες νὰ βάλει τὴ γυναῖκα στὴ θέσῃ ποῦ τῆς χρειάζεται καὶ ποῦ τῆς ἀξίζει. Τὸν ἐχτιμάω γιὰ ὅλους τοὺς ἱρωικούς του σταλῆθαι ἀγῶνες νὰ σπάσει τὰ σιδερένια ἢ τὰσημένια ἢ καὶ τὰ χρυσά, ἂν ἀγαπᾶς, τουρκικὰ τῶν προλήψεων τῆς στενοκεφαλιάς, τῆς μάταιης κι ἀσκοπῆς ζωῆς, ποῦ ἐξατμίζεται ὅλη σὲ στριφογυρίσματα ρυθμικὰ ἢ ἄρρυθμα μέσα στὰ διάφορα σκλόνια καὶ νὰ τοὺς δείξει, πῶς δὲν εἶναι πιὰ τὰ καλοδουλεμένα βαρέλια, ποῦ εἶναι προορισμένα νὰ κυλοῦν ἀδιάκοπα στὴ ζωὴ σύμφωνα μὲ τὶς ἰδιοτροπίες τοῦ ποδιοῦ, ποῦ τὰ σπρώχνει, ὅσο κομπὸ καὶ λατρευτὸ κι ἂν τὸ φανταστοῦμε αὐτὸ τὸ πόδι, χωρὶς οἱ ἴδιες νὰ ξέρουν, οὔτε ποῦ πᾶνε, οὔτε πότε θὰ σταματήσουν!

— Κι ἐχτιμάς τὸν «ἀγῶνα» γιὰ τὴν θέλῃ νὰ κάμει τὰ «βαρέλια»... «αὐτοκίνητα»!;

— Βέβαια, νὰ κινεῖται μὲ τὴ θέλησή μου καὶ νὰ μὴν ὑπεύθυνη γιὰ τὰ κατρακυλίσματά μου, ναί, τὸν ἐχτιμάω, μὰ δὲν τὸν θαυμάζω.

— Καὶ γιατί;

— Γιατί δὲν ἐξέτασε καλὰ ἕνα πρᾶμμα. Μήπως τὰ καλοδουλεμένα αὐτὰ βαρέλια νοιώθουν ἡδονὴ στὶς κομπὲς κλωτσιές, ποῦ τὰ σπρώχνουν καὶ μὴ δὲ θέλουν νὰ τὴ χάσουν. Δὲν ἐρώτησε τίς γυναῖκες, ἂν θέλουν τὴν ἀνεξαρτησία, ποῦ τοὺς χαρίζει.

— Καὶ τὸ Σύνεδριον δὲ σοῦδειξε, πῶς τὴ θέλουν;

— Ἐλπίζω, πῶς δὲ μιλάς σοβαρά. Τὸ Σύνεδριον μοῦδειξε πολλὰ ἄλλα, ἐχτὸς ἀπ' αὐτό.

— Δὲ σὲ καταλαβαίνω.

— Τόσο τὸ καλύτερο. Θυμᾶσαι ἕνα Ἰνδικὸ τραγοῦδι, ποῦ διαβάσαμε στὴν Ἀθήνα; Ἦταν νομίζω τοῦ Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ. Δὲ θυμᾶσαι πὶν τὰ λόγια του, μὰ τὸ νόημα ἦταν τοῦτο:

Ἐνας πονετικὸς ἄνθρωπος στάθηκε μπροστὰ

σὲνα τριαντάφυλλο, ποῦ στὴ καρδιά του θρόνιζε ἕνα σκουλήκι.

«Τὸ βρωμερό! συλλογίστηκε, τῷβγαλε καὶ τὸ σκότωσε καὶ τὸ τριαντάφυλλο στέναξε: «ἄχ! αὐτό, ποῦ μούτρωγε τὴ ζωὴ ἦτανε κι ἡ ζωὴ μου!»

— Θέλεις λοιπὸν νὰ πεῖς, πῶς ἡ σημερινὴ κατάσταση τῶν γυναικῶν, ἡ κατώτερη σὰ νὰ ποῦμε θέσῃ τους εἶναι «κακὸν καλῶς κείμενον».

— Ναί, καὶ ὅχι μονάχα αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἡ κυριώτερή τους εὐτυχία καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ «ἀγῶνα» θέλει νὰ τοὺς τὴν ἀφαιρέσει. Γιατί; Καὶ τί ἔχει νὰ τοὺς προσφέρει γι' ἀντάλλαγμα; Τὴν ἐλευθερία; Μὰ οἱ γυναῖκες, ποῦ εἶναι σὲ θέσῃ νάντιληφθῶν τὴν ἀξία τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ τὴν ποθήσουν εἶναι οἱ ἐκλεχτές, ποῦ εἶναι καὶ σὲ θέσῃ νὰ τὴν ἀποκτήσουν μοναχὰς τους· κι αὐτὸ θᾶναι καὶ ἡ διαλεχτὴ ἀμοιβή τους. Γιατί δὲν ἀφήνουν τίς γυναῖκες νὰ σηκώσουν ἡ καθεμιὰ τὸ δικό της σταυρό, ἀλλὰ τοὺς ἦρθε ἡ ἰδέα νὰ ἄρουν αὐτὲς τὸ σταυρὸ ὅλων τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδας καὶ νὰ τὶς ὁδηγήσουν στὸν τόπο, ποῦ τὸ κάτω-κάτω μπορεῖ νὰ μὴ θέλουν νὰ καρφωθοῦν; Μοῦ μιλάς γιὰ «Σύνεδριον» καὶ θὰ μοῦ ἀναφέρεις καὶ συνδέσμους καὶ συλλόγους, ὅλα αὐτὰ εἶναι πράγματα πολὺ ὠραῖα ἴσως, μὰ φύσεως ἐντελῶς ἀνδρικής, ποῦ δὲν ἔχουνε καμμιά σχέση καὶ κανένα τόπο σὲ μᾶς τίς γυναῖκες.

— Καὶ τότε γιατί γίνονται;

— Ἐτσι ἀπὸ μίμησιν! καὶ βούτηξε τὸ χέρι της στὸ καλάθι, ποῦ κρέμονταν δίπλα στὸ σαμάρι καὶ ἄρχισε νὰ καταβροχθίζει τρία-τρία τὰ μεγάλα, ἀνοιχτοκόκκινα καὶ γλυκὰ πετροκέρασα.

— Ἐέρεις, συλλογίζομαι αὐτά, ποῦ εἶπες καὶ μ' ὅλο, ποῦ «κατ' ἀρχὴν» δὲν ἔχω ὁρεξὴ νὰ συμφωνήσω μαζί σου οὔτε σὲ μιὰ ἰδέα σου, ἐν τούτοις, βρίσκω, πῶς μπορεῖ νὰ χεῖς δίκην.

— Μὴ τὸ ξαναπείς, γιὰ τὴν θὰ μὲ κάμεις ν' ἀρνηθῶ τίς ἰδέες μου! Ἐέρεις εἶμαι τῆς αὐτῆς ἀρχῆς!

— Ἀ! σαυτῆς τῆς φύσεως τὰ πράγματα πάντα βρισκόμαστε σύμφωνα καὶ θὰ μπορούσαμε, ἂν ἤθελες, νὰ ἰδρῶσουμε πρῶτες ἡμεῖς ἕνα σύλλογο «γενικῆς ἀσυμφωνίας» δὲ θᾶμενε γυναῖκα, ποῦ δὲ θᾶτρεχε νὰ γραφεῖ.

— Καί θάτανε καί ὁ μόνος-καθαυτὸ γυναι-
κεῖος σύλλογος! Τί τὸ θέλεις, ἐμεῖς οἱ γυναῖ-
κες μιζα δὲ γενόμεσθα καὶ ἡ λέξη «ὁμόδα»
εἶναι ἔννοια, ποὺ ἐφαρμόζεται ἀποκλειστικὰ στοὺς
ἄντρες. Δὲ μπορούμε ἐμεῖς νὰποτελέσουμε ὁμά-
δας, κι αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀρετὴ μας! Χί-
λιοι ἄνδρες ἀκολουθοῦν μιὰ ἰδέα, ἐνῶ χίλιες
ιδέες χωροῦν ὠραϊότατα μέσα σὲ μιὰ γυναῖκα!
Κάθε μιὰ μας κιένας κόσμος! καὶ τί κόσμος!
Ἀνεπτυγμένη ἢ ὄχι, μιὰ γυναῖκα εἶναι πάντα
μιὰ φυσιολογία. Ἐχει βάρους, ποὺ οὔτε φαν-
τάζονται οἱ ἄντρες· ἡ κκκία τους εἶναι τόσο
ἀπέραντη ποὺ δὲ μπορεί νὰ τὴ συλλάβει ἄν-
δρική σκέψη καὶ τὴ λεπτότητα τῶν χαρισμάτων
της οὔτε στὸν ὕπνο τους μπορούν νὰ φαντα-
στούνε, καὶ μὲ τί εὐκολία τὶς περιγράφουνε στὰ
βιβλία τους! Τὶς φαντάζονται, βλέπεις, ὅπως
φανταζόμαστε ἡμεῖς τὶς κοῦκλες μας, ὅταν εἴμα-
στε μικρές· σὰν κάτι ὁμοίό μας, μὲ κατώτερό
μας, ποὺ τοῦ ἀποδίδουμε ὅλες μας τὶς κακίες
καὶ ὅλα μας τὰ χαρίσματα, μὲ πῶς δυνάμωμένα
ἢ πῶς ἀδυνατισμένα, ἀνάλογα μὲ τὴ στιγμή καὶ
μὲ τὴ συμπεριφορά μας. Δὲν ἐκατάλαβαν ἀκόμα,
πῶς ἡ γυναῖκα δὲν εἶναι ἄντρας ἀνώτερος ἢ κα-
τώτερος· ἡ γυναῖκα εἶναι ἄλλο πρᾶγμα!

Καὶ σὰν νὰποροῦσε καὶ ἡ ἴδια μὲ τὴ διάρ-
κεια τῆς σοβαρῆς κυβέρας ξακολουθήσει μὲ τὸ
συνηθισμένο κοροϊδευτικὸ ὅρος της.

— Βρίσκω, πῶς δυὸ πρᾶγματα δὲ θὰ κατα-
λάβουν ποτὲ οἱ ἄντρες κατὰ βάρους καὶ μῆλη
τους τὴν ἐμβρίθειαν: τὴ γυναῖκα καὶ τὸ ἀστεῖο!

ΚΑΤΙΝΑ Γ. ΠΑΠΑ

Ἑαρινό.

Μὲ τὸν Ἀπρίλη τὸν ξανθὸ
Μὲ τὸν τριανταφυλλένιο Μάη
Θυμᾶμαι ἓνα ὄνειρο παλὸν
Ποῦ σβύστηκε μακριά, καὶ πάει...

Σὲ κήπο ἀνθίνον μοῦγκο
Ἐστῆσε ὁ ἔρωτας γιορτάσι.
Κι' οἱ καλεσμένοι, ἐσὺ κι' ἐγὼ
Κι' ἡ ὁλάντιση τριγύρω πλάσι...

Κερνοῦσε ὁ ἔρωτας κρασί,
Κι' ἔπινα ἀχόρταγα, μεθοῦσα...
Ἦταν ἡ κούπα μου χρυσή
Κι' ἦσαν ἐσὺ ξανθομαλλοῦσα.

Λουλούδια, ἔρωτας, καὶ φῶς.
Ὀνειρο, ποῦσβυσε καὶ πάει...
Κι' ἀναθυμῆμαι μοναχὸς
Κάποιον Ἀπρίλη, κάτ' ὅλο Μάη...

Πρωτομαγιά

ΒΕΤΑ Σ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Στήλη Εἰρήνης.

Ὁ Παγκόσμιος χαιρετισμὸς τῶν παιδιῶν τῆς Οὐαλίας τοῦ 1935

Ἐμεῖς τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῆς Οὐα-
λίας στέλνομε ἀπὸ τὰ σπίτια μας, τὰ σχολεῖα
μας, τὰ γυμναστήριά μας, ἓνα χαρούμενο χαι-
ρετισμὸ στὰ παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου.

Ξαναῆλθε ἡ ἀνοιξὶ στὴ μικρὴ μας πατρίδα
μὲ τὰ δέντρα τὰ φουντωμένα, τὰ λουλούδια
καὶ ὅλες τῆς τῆς ὁμορφιές.

Εἴμεθα κι' ἐμεῖς μιὰ ἀνοιξὶ, γιατί μὲ μᾶς ὁ
κόσμος ξαναβρίσκει τὴν νεότητά καὶ τὸν ἐν-
θουσιασμό.

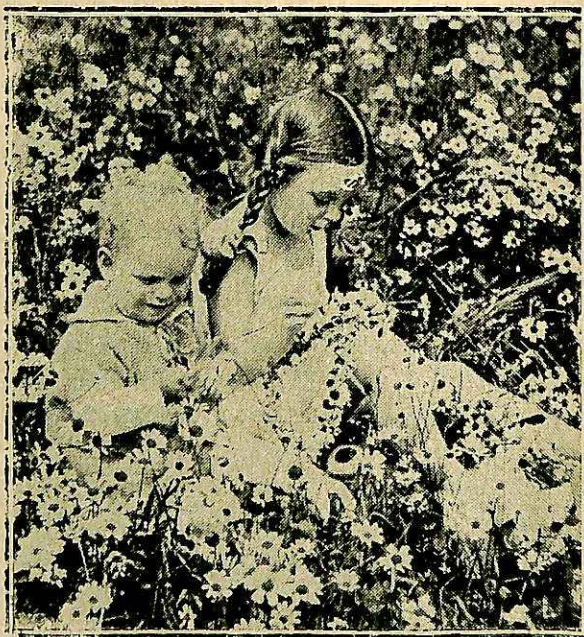
Δὲν πρέπει σήμερον, ἡμέρα τῆς καλῆς θε-
λήσεως, νὰ δώσωμε τὰ χέρια ὅλοι καὶ νὰ ση-
ματίσωμε μιὰ ζωντανὴ ἀλυσίδα συναδελφού-
νης γύρω ἀπὸ τὸν κόσμο ὅλο;

Ἀς ἀναμνησθοῦμε μὲ εὐγνωμοσύνη τὴν ἡμέρα
αὐτὴ ὅλους, ὅσοι μὲ τὰ ἔργα τους ἐπλούτισαν
τὰ ἔθνη, μὲ τὶς γνώσεις τους καταπολέμησαν
τὶς ἀρρώστιες καὶ ἔδωκαν ὑγεία καὶ χαρὰ στὴν
ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἐπιστήμη μᾶς ἔκαμε γείτονας, εἴθε ἡ καλὴ
θέλησις νὰ μᾶς διαφυλάττει πάντοτε φίλους.

Τὴν 18 Μαΐου ἐπέτειον τῆς πρώτης συγκεντρώ-
σεως τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν
Χάγην μὲ τὸν σκοπὸν τῆς εἰρηνικῆς διευθετήσεως
πάσης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν, τὰ
παιδιά τῆς Οὐαλίας ἀπὸ τοῦ 1922 στέλνουν κάθε
χρόνον ἓνα χαιρετισμὸν σὲ τὰ παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου

P. S. G.



ΓΙΑΤΙΑ κρύνω! Σκέπασέ με για-
γιά! Γιαγιά δὲν ἀκούς; Καμιά
ἀπάντησι μέσα ἀπ' τὴ σκοτεινὴ πα-
ράγκα. Ὑστερα ἐν' ἀδιάκοπο, παρα-
πονιάρικο παιδιάστικο ἀναφυλλητό.
Καὶ στὸ τέλος σιωπὴ.

Ξημέρωσε Ψυχράβατο καὶ ἡ παράγκα τῆς Κερὰ
Σταματοῦς, τῆς ζητιάνας, ἔμενε κλειστή. Ὅταν πιά
χτύπησε κι' ἡ καμπάνα, οἱ γειτόνισες τρέανε πρὸς
τὴν φτωχικὴ καλύβα. Κάτι θὰ συνέβαινε, γιατί μπο-
ροῦσε ποτὲ ἡ Κερὰ Σταματοῦ, τέτοια χρυσάρα μέρα,
νὰ μὴν πάει νὰ διακονήσει στὴν Ἐκκλησιά, νὰ συχω-
ρέσει τὰ πεθαμένα, νὰ πάρει καὶ λίγο στάρι, ἔτσι
γὰ τὸ Νίκο της καλὴ, τὸ ἀγαπημένο της ἐγγονάκι;

Ἡ πόρτα ἡ ξεχαρβαλωμένη δὲν ἔφερε καὶ με-
γάλη ἀντίτασι σὲς σπρωξιές τῆς Μαλάμωσ τῆς γε-
ροδύναμης, μὰ ὅλες οἱ γειτόνισες ἀναταράχτηκαν
σύγκορμα ἀπ' τὴ στριγγιὰ φωνή της. «Χριστὸς καὶ
Παναγιά! Θεὲ μου βόηθα! Τί εἶν' τοῦτο; Καὶ ἡ
Μαλάμω, ἀναμαλλιασμένη κι' ἀφωγὴ ἔκανε τόπο στὴν
ἀτέλειωτη οὐρὰ τῆς περιέργου γειτονιάς ποὺ ἔτρεξε
μὴ χάσει τὸ θέαμα. Καὶ εἶδαν τότε ἓνα σύμπλεγμα
τόσο τραγικόν, ποὺ ἀνατρίχιασαν καὶ σταυροκοπήθη-
κανε ὅλες τους. Ἡ Κερὰ Σταματοῦ κοιτόνταν ἐπάνω
στὸ ξεφτισμένο στρώμα της, παγωμένη καὶ ξερὴ, κρα-
τώντας γυμνὸν τὴν κρύα ἀγκυλιά της τὸ ἀποκα-
μμένο ἐγγονάκι της ποὺ κοιμόταν μὲ τὸν ἀμέριμνο
ὕπνο τῶν παιδιῶν. Τὸ πεθαμένο πρόσωπό της εἶχε
μιὰν ἐκφραση ὑπέρτατης προσπάθειας καὶ λαχτάρας.
Καὶ τὰ ξεστὰ χερὰκια τοῦ παιδιοῦ βρέθηκαν σφιχτὰ
δεμένα μὲ τὰ ξυλιασμένα χέρια τῆς πεθαμένης. Ἵσως
μέσ' στὸ ξεψύχισμά της νάκουε ἡ γρηοῦλα τὸ παρά-
πονο τοῦ παιδιοῦ, ποὺ κρύνανε καὶ προσπάθησε νὰ τὸ
ξεστάνη μὲ τὰ χέρια της, καὶ μπορεί νὰ κοιμήθηκε
τὸν ἀτέλειωτο ὕπνο της μὲ τὴν ψευδαίσθησι ὅτι ἔ-
στανε τὸ δόλιο τὸ ἐγγονάκι, ποὺ ὅλη νύχτα σιγὸκλαίει
πάνω στὴν παγωμένη ἀγκυλιά τῆς νεκρῆς γιαιγιάς.

Ὅταν, μερικὲς ὥρες ὕστερα, ἀντίκρισα μέσ' στὸ
φτωχικὸ σανιδένιο νεκροκράββατο τὸ τυραννισμένο
κορμὶ τῆς γρηᾶς, ποὺ πῆγε ἀκλαύστη, ποῖος θὰ χύ-
σει δάκρυα γιὰ μιὰ ζητιάνη; Πέρασε μπροστὰ στὰ
μάτια μου ὅλη ἡ ἄχαρη ζωὴ τῆς Κερὰ Σταματοῦς,
ποὺ εἶναι ὅμοια μὲ τόσες ἄλλες θλιμμένες κι' ἀγνω-
στες ζωές, μὰ ποῦ εἶναι τόσο βαθειὰ ἀνθρώπινη μέ-
σα στὸν πόνο καὶ τὴ δυστυχία της.

Ἦταν μιὰ γρηᾶ μὲ ὁμορφα, μελαγχολικὰ μάτια,
ποὺ τὴν ἔκαμαν συμπαθητικὴ. Ἡ παράγκα τῆς χει-
ρότερη ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες. Ὁ ἥλιος δὲν τῆς ἔκανε
ποτὲ τὴ χάρη νὰ τῆς στείλῃ ἓνα μικρὸ χαμόγελο, μὰ
ὁ βορρηᾶς τὴν κλόνιζε συθέμελα. Δὲν εἶχε παράθυρο·
σάμπως δὲν ἔφτανε κι' ἡ πόρτα; Καὶ τὰ ἔπιπλα; Πολ-
λὲς ἐφημερίδες στοὺς τοίχους, ἡ ξεστασιά κι' ἡ προ-
φύλαξη ἀπ' τὸν παγωμένο βορρηᾶ, καὶ ἂν κάποιος
τῆς εἶδνε καὶ κανένα εἰκονογραφημένο περιοδικόν, ἔ-
τοτε ἡ παράγκα τῆς εἶχε καὶ στολίδια. Ἐνα τζάκι

Ἱστορίες τῆς φτώχειας

Ζωὲς

ἀπ' ὅπου τὸ νερὸ ἔμπαινε μέσα ἀδιά-
κοπα σὲς μεγάλες βροχές, καὶ τὸ
στρώμα της, μαῦρο καὶ ἄραχνο καὶ
κουρελιασμένο. Αὐτὰ ἦταν ὅλα. Ἀ ὄχι
εἶχε κι' ἓνα πιάτο γιὰ τὸ Νίκο της,
κι' ἓνα σακνάκι γιὰ τὸ παιδί.

Καὶ μιὰ μέρα ποὺ πέρασε νὰ τὴν ἰδῶ, μ' ἔβαλε
νὰ κάτσω στὸ σακνάκι τοῦ Νίκου, γιὰ νὰ μοῦ πεῖ
τὴν ἱστορία της. «Ἐτσι ποὺ λές, κοπέλλα μου, ἤμουνα
κι' ἐγὼ κάποτε νιά, κι' εἶχα τρία παλληκάρια ποὺ μοῦ
χάθηκαν σ' ἐκεῖνον τὸν ἀναθεματισμένον τὸν πόλεμο.
Καὶ τὸ τελευταῖο μου ἀγόρι τὸ λέγανε Νίκο. Ἦταν
ἓνα ὠραῖο παλληκάρικι, ψιλομελάχροινο καὶ λεβεν-
τόπαιδο. Μοῦ χάθηκε καὶ τοῦτο. Κ' ἐγὼ ἔζησα. Τί
τὴν ἤθελα τέτοια ζωὴ; Μὰ ὁ Θεὸς μὲ λυπήθηκε.
Καὶ μοῦστελε αὐτὸν τὸν Νίκο ποὺ εἶναι ἴδιος καὶ
φτυστὸς ὁ Νίκος μου. Τὸ ἴδιο κόψιμο, τὰ ἴδια μαῦρα
μάτια. Ἀχ καὶ τὸν ἔχω γιὰ στήριγμα καὶ παρηγοριά.
Πῶς λαχταρῶ νὰ τὸν ἰδῶ μεγάλο! Αὐτὸς θὰ μὲ γη-
ροκομήσει, κοπέλλα μου. Ὅλες τὶς χαρὲς ἀπ' αὐτὸν
θὰ τὶς περιμένω. Ἀμ' ἀπὸ ποιὸν ἄλλον; Ἀπ' τὴν
ἄχαρη τὴν κόρη μου;»

Ἐδῶ ἡ γρηᾶ ἀναστέναξε βαθειά, κάτι μουρμού-
ρισε, ἴσως καμμιὰ κατάρα, γιατί ὕστερα σταυροκοπή-
θηκε λέγοντας: «Θεὲ μου σχώρα με!» Ἠξίασα ὅτι
ἡ κόρη της, ἡ μάννα τοῦ Νίκου, τὸ στερνοπαίδι της,
εἶχε πάρει τοὺς κακοὺς δρόμους καὶ εἶχε ἀφίσει τὸ
Νίκο, μαρὸ ἐνὸς μηνός, στὴν προστασία τῆς γρηᾶς
γιαγιάς. Αὐτὸς ἦταν ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια ἡ παρηγο-
ριά μου κι' ὁ Γολγοθᾶς τῆς ἔρημης Κερὰ Σταματοῦς.

«Ἐτσι ποὺ λές, κοπέλλα μου, ποῦ νὰ μὴν ἔσωνα
νὰ τὴν γέναια τέτοια κόρη! Τὸ τί τράβηξα γιὰ νὰ
μεγαλώσω αὐτὸ τὸ παιδί, ἓνας Θεὸς τὸ ξαίρει. Ποῖος
βοηθᾷ τὴ μάννα μιᾶς τέτοιας; Βοισιές ἀπ' ἐδῶ,
κλωτσιές ἀπ' ἐκεῖ. Ἀπὸ παντοῦ παιδάκι μου, μὲ διώ-
χνανε. Ὅλοι μὲ καταφρονούσανε. Κι' ὁ κόσμος ὁ ἀ-
πέξω, ποὺ δὲ νιώθει τὸν καμὸ τῆς χαροκαμένης μάν-
νας, θέλησε νὰ μοῦ τὸν πάρῃ τὸν Νικάκι μου, τὴ
λαχτάρα μου καὶ τὸν καῦμό μου γιὰ νὰ τὸν υἱοθε-
τήσουνε λέει καὶ νὰ τοῦ δώσουνε λέει ἀναθροφή. Καὶ
δὲν τὸν ἔδωκα. Γίνεκα θεοῖο καὶ τὸν ἐβάσταξα. Μὰ
ἀπὸ τότες πιά κανένας δὲ γυρνᾷ νὰ μὲ κυτᾷ, γιατί
λέει κράτησα τὸ παιδί γιὰ νὰ πηγαίνω νὰ διακονεῖω.
Ἀχ παιδάκι μου, γιατί ὁ πλούσιος κόσμος νάναι ἔτσι
σκληρός; Γιατί θέλανε νὰ μοῦ πάρουνε τὸ παιδί μου;
Ἐσεῖς ἔχετε οὐλα σας τὰ καλά. Μὰ ρωτήσανε καὶ
μένα; Ὁ Νίκος εἶναι γιὰ μένα καὶ τὸ χαμένο σπίτι
καὶ τὰ πεθαμένα μου παιδιά, καὶ τὰ λεπτά, κι' ὁ πλοῦ-
τος. Αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ μου, παιδάκι μου. Καὶ θέ-
λανε νὰ μοῦ τὸν πάρουνε. Ἀμ' δὲ μοῦ δύνανε μιὰ
τουφεκιά καλλίτερα; Μὰ ἔννοια σου, κοπέλλα μου
ἐγὼ θὰ τὸ προστατέψω τὸ παιδάκι μου, δὲ θὰ τ' ἀ-
φίσω νὰ πάθει τίποτα κακόν, καὶ μὲ τὴν πνοή μου ἀ-
κόμη θὰ τὸν ξεστάνω» Ἦταν σὰν προφητικὰ τὰ λό-
για τῆς ἁμοιῆς Κερὰ Σταματοῦς. Γιατί ἡ τελευταία
τῆς πνοὴ πραγματικὰ δόθηκε γιὰ νὰ ξεστάνη τὸ ἐγ-
γονάκι της, τὸν λατρευτὸ τῆς Νίκο.

Κηφισιά, Μάρτις 1935.

ΜΑΡΙΚΑ ΠΟΛΙΤΟΥ

Τραγουῖδι τοῦ ἀργαλειοῦ

- Στίβα τὰ πλούσια τὰ προικιά,
μὰ ἀχόρταγα ἢ κοπέλλα ὑφαίνει,
μέρα καὶ νύχτα εἶναι σκυμμένη,
δὲν ἀνασίνει ἀπ' τῆ δουλειά.
Στὸν κάμπο ἢ ἀνοιξή φουντώνει.
Χερσποιαστά, στίς φυλλωσιές
κάτι παιδιὰ καὶ κορασίδες
κόβουν τὴ νιόβλαστη ἀνεμώνη.
Περνοῦν σὰν ἀνοιξὺς γιορτή,
καὶ σταματοῦν μπρὸς στήν καλύβα.
«Ἐλα ἀδερφοῦλα, φτερωτή!
«Ἄσ' τὰ προικιά, τᾶχεις πιά στίβα!
«Ἐλα, νὰ κόψης τὸ βοτάνι,
γιὰ τὸ χρυσόμαλλο στεφάνι,
πιάσ' τῆς ζωῆς τὸν ἀργαλειὸ
κι' ὡς τῆς καλύβας τὸ χτικιὸ!»
— Σύρτε ἀδερφές μου, ἐγὼ σκυμμένη
τὴν τύχη ἐδῶ τὴν καρτερῶ.
Τρέχει τὸ χέρι τὸ ἀλαφρό,
μέρα καὶ νύχτα ὑφαίνει, ὑφαίνει!
Μὰ κάποια μέρα ἀπ' τῆ δουλειά
σηκώνει ἢ κόρη τὸ κεφάλι
καὶ στὸ κατῶφλι τῆς προβάλλει.
— «Τί μαραμμένη σιγαλιά!
Ποῦ εἶναι τὸ φῶς τὸ φλογερό;
Ποῦ εἶναι τῆς ἀνοιξὺς τὰ μῦρα;
«Ἐλα, κι' ἀπόστασα πιά, μοῖρα,
τώρα εἶμαι πλούσια, καρτερῶ!»
Κάτι προβαίνει ἀπὸ μακρυά,
κάποια πομπὴ μέσ' στὸ σκοτάδι.
Τ' εἶν' τὸ μαυρόφτερο κοπάδι,
τί τραγουδοῦν στὴ σιγαλιά;
— «Ἐλα, ἀδερφοῦλα στὴ γιορτή.
κλεῖς' τὴ φτωχιά σου τὴν καλύβα,
ἄσ' τὰ προικιά πού τᾶχεις στίβα,
ἔλα ἀκολούθα μα; σκυφτή.
Τὰ νεκρολούλουδα θὰ βάλλῃ
στεφάνι στὸ ἄσπρο σου κεφάλι
ὁ Χάροντας ὁ τρυφερός,
ὁ ξεχασμένος ὁ γαμπρός!»
— «Σύρτε ἀδερφές μου, δὲ μπορῶ!
Τὴ ζωὴ ν' ἀρχίσω καρτερῶ,
τὴν εὐτυχία μου ἐγὼ προσμένω,
χρόνια καὶ χρῶνια τὴν ὑφαίνω!»
— «Ἄ-χά! Μιά νύφη διαλεχτή!
Μπρὸς, ἀδερφοῦλες, στὴ γιορτή!
Πιάσ' τὸ βιολί σου μπάρμπα-Χάρο,
σένα διαλέμε γιὰ κουμπάρο!»
Πηδοῦν, οὐρλιάζουνε, γελοῦνε,
μέσ' στήν καλύβα τῆς ὁρμούνε,
τῆς βάνουν τᾶγγιχτα προικιά!
— Τί κρῖμα, ἢ νύφη νᾶναι γρηά!
ΙΩΑΝΝΑ Γ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

Τὸ "Ἅγιον" Ὄρος.

ΟΤΑΝ ἐπῆγα στὸ "Ἅγιον" Ὄρος ἦταν φθινόπωρο,
«δευτέρα ἀνοιξίς» ὅπως ὀνομάζουμε συχνὰ στήν
Ἑλλάδα τὴν ἐποχὴ αὐτή. Οἱ κουμαριές, κἀτι θεόρα-
τες κουμαριές, σωστά δέντρα, ἦταν φορτωμένες ἀπὸ
κόκκινους καρπούς· κι' ἀπὸ ὠραῖα ἀνθὴ πού τὸ ἄρω-
μά τους μαζὺ μὲ τὸ ἄρωμα τῆς ἀνθισμένης βαγιᾶς
ἐπλημμύριζε ὅλη τὴ γύρω ἀτμόσφαιρα. Περίεργη μυ-
ρωδιά αὐτῆ τῶν λουλουδιασμένων κουμαριῶν, σὰν
ἕνα ἄνθος καὶ ἄτρομο θυμίαμα!

Ἀνεβαίνοντας τὸ δρόμο πού πᾶει στὸ μοναστήρι
τῆς Λαύρας, ἄκουσα τὸ κελάδισμα χιλιάδων πουλιῶν
καὶ τὸ κελάρυσμα τῶν νεροσυρμῶν πού ἔτρεχαν πρὸς



ΑΘῆΝΕ. ἡ ΜΟΝΗ ΔΟΧΕΙΑΡΕΙΟΥ

ἀπ' τὰ δέντρα. Καὶ ὁμως θὰ μπορούσα νὰ παρομοι-
άσω αὐτὸ πού αἰσθάνθηκα ἐκεῖ μὲ κάτι σὰν μία
μαγεμμένη σιγή, σὰν μία ζωντανὴ γαλήνη, ἢ ὁποία
κάμει νὰ νοιώσῃ κανεὶς, ἀκόμη πιὸ βαθειά, τὴν
ἀπελπισία τῶν νεκρῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ τοῦ
ἄψυχου θορύβου τοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ ἐν ὅσῳ προχωρεῖ κανεὶς, τόσο αἰσθάνεται,
βλέποντας τὰ πράγματα, νὰ ὑπάρχουν γύρω του μὲ
τόση ἀγνόητα καὶ ἀδελφοσύνη, νὰ γεννιέται μέσα
του ἢ θρησκευτικὴ διάθεση καὶ τόσο νὰ βλέπῃ μὲ
ὀλοένα καὶ περισσότερο σεβασμὸ σὰν νὰ ἦσαν ὅλα
εὐλογημένα καὶ ἅγια.

Ἀλλὰ τί νὰ εἰπῇ κανεὶς γιὰ ἐκείνη τὴν θαυμασία
ἐναλλαγὴ τῶν τοπιῶν ἢ ὁποία κρατεῖ τὸ πνεῦμα σὲ
μιὰ τόσο γοητευτικὴ ἔκταση. Ἦμουν ἄρρωστος μὲ
πυρετὸ ὅταν ἐφθάναμε στὸ "Ἅγιον" Ὄρος καὶ ἐν
τούτοις δὲν εἶχα τὴ δύναμι νὰ ἐγκαταλείνω τὸ κατὰ-
στρωμα. Σὲ κάθε στιγμή, σὲ κάθε καμπὴ ἀπεκαλύ-
πτετο καὶ ἕνα νέο τοπεῖο μὲ καμμία ὁμοιότητα μὲ
τὸ προηγούμενο· τὸ γελαστὸ περιγιάλι διεδέχετο τὸ
αὐστηρὸ τοπεῖο, τὸ μεγαλόπρεπες, τὸ ἄγριο, τὸ
σοβαρὸ, τὸ ἁπλῶ ὠραῖο, τὸ ἥρεμο, τὸ ἱλαρὸ....

Ἀσφαλῶς σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου δὲν θὰ
μπορούσε νὰ βρεθῇ περιοχὴ τόσο κατάλληλη γιὰ
τὴν ἀνθιστὴν ἑνὸς τόσο ἰδιορρυθμοῦ καὶ ἐκπληκτικοῦ

πολιτισμοῦ ὥσάν ἐκεῖνου πού βρίσκουμε στὸ "Ἅγιον"
Ὄρος. Ἐκεῖ τόσο ἀλληλοεπηρεασθεῖ τὸ τοπεῖο καὶ
ἡ τέχνη, ὥστε δύσκολα ξεδιαλύνει κανεὶς τὰ ἰδιαιτέρη
τοῦ καθενὸς χαρακτηριστικά. Αὐτοὶ οἱ ἥρεμοι ἀνη-
φορικοὶ δρόμοι, αὐτοὶ οἱ κήποι μὲ τίς πανύψηλες
πορτοκαλλιές, αὐτὰ τὰ λιμανάκια τῶν μοναστηριῶν
εἶναι συγχρόνως ἀγιορείτικη φύσις καὶ ζωὴ. Καὶ
αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι, ὄχι μόνον ἡ παράδοσις, ἀλλὰ
καὶ ὁ τόπος, συνέβαλλε πολὺ στὴν ἀνάπτυξη τῶν
μοναστηριῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐνῶ διεμορφώθησαν
διὰ μέσου τόσο ἐποχῶν μὲ ἀποστάσεις αἰώνων
μεταξὺ τῶν, διατηροῦν ἐν τούτοις ὁργανικὴν συνοχήν
καὶ παρουσιάζουν ἑνιαῖον σύνολον ὥσάν νὰ ἔγιναν
ἀπὸ ἕνα καὶ μόνον ἀρχιτέκτονα.

Πόσον ἀλήθεια αἰσθάνεται κανεὶς συγκίνησιν
ἀντικρῶντας τοὺς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὄρους

μέσα στὰ ἱερὰ καὶ σιωπηλὰ ἐκεῖνα περίβολα! Ἀπο-
τελοῦν καὶ αὐτοὶ ἕνα ἀδιάσπαστο μέρος τοῦ Ἁγιο-
ρείτικοῦ συνόλου, τοῦ ὁποίου φέρουν τὴν σφραγίδα
εἰς τὰ πλήρη εὐμενείας καὶ καλωσύνης πρὸς ὅσους τῶν
εἰς τὰς ἀπλὰς κινήσεις καὶ εἰς τὰς λιτὰς γραμμὰς
τοῦ ἐνδύματος.

Δὲν εἶναι μόνον διὰ τοὺς Ἕλληνας μία πηγὴ
πλούτου Τουριστικοῦ τὸ "Ἅγιον" Ὄρος. Εἶναι ἕνα
ζωντανὸ κομμάτι Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ Πολι-
τισμοῦ μὲ τίς μεγάλες καὶ αἰώνιες ἀξίες, καὶ ἔχουμε
ὑποχρέωση νὰ τὸ διατηρήσουμε καὶ νὰ τὸ ἐνισχύ-
σουμε οἰκονομικῶς, χωρὶς διόλου νὰ θίξουμε τὸν
ἀρχαιοπρεπὲς τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς ζωῆς του.

Ι. ΤΟΥΡΝΑΚΗΣ

Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ἑλλ. Ὄργ. Τουρισμοῦ

Δὲ σ' ἀγαπῶ!

Τί συλλογιέμαι...; Ζαίρω κι' ἐγώ;
Θυμᾶμαι τὸν καιρὸ
Ποῦναστε ἐσὺ κι' ἐγὼ
Κι' ὅλο γρινιάσαμε,
Κι' ὅλο ἀγαπιούμαστε

Καὶ μοῦλεγες: «Ντύσου καλά,
Μὴ μοῦ κρυώσης...» Κ' ἐγώ,
Κάθε πού ἀργοῦσες,
Τί τρομάρα, τί κακό!
Ζαίρω πὼς σαστισμένος πᾶς
Καὶ δὲν κοιτᾶς
Μπροστά σου.
Μέσα στὰ τράμ,
Μέσα στὴν παραζάλη τῶν ταξί
Τραβᾶς κ' ἐσύ...
Καὶ συλλογιέσαι...
Καὶ συλλογιέσαι τὸ ρυθμὸ,
Τὸν τελευταῖο μας καυγᾶ,
Ζαίρω κι' ἐγώ;
Ξεχνιέσαι.

Πάντα μου βάζω τὸ κακό
Καὶ τρέμω καὶ φοβάμαι,
Κι' ἀκόμα, νά! νὰ σοῦ τὸ πῶ:
Τώρα πού πιά δὲ σ' ἀγαπῶ
Καὶ πού πιά δὲ μιλάμε,
Σὲ συλλογιέμαι καὶ φοβάμαι...

Τί καλά πού θάταν
Νᾶμαστε ἀλλοιώτικοι κι' οἱ δύο:
Πιὸ γνωστικοί,
Πιὸ θετικοί
Καὶ πὺρ ἀπλοί,
Σὰν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
Μὲ ὅλους τοὺς τρόπους
Κι' ἂν ἐκνιτάζαμε,
Πὼς θὰ ταιριάζαμε,
Πάντα μαλώναμε
Πάντα γρινιάζαμε.

Δὲ σ' ἀγαπῶ.

Τώρα δὲ σ' ἀγαπῶ
Γι' αὐτὸ καὶ ζῶ
Σὰ λήπτερο πουλί,
Καὶ κάνω ὅ,τι ἡ τρελλή
μου σκέψη θέλει
Καὶ δὲ μὲ μέλει
ὁ κόσμος τί θὰ πεῖ

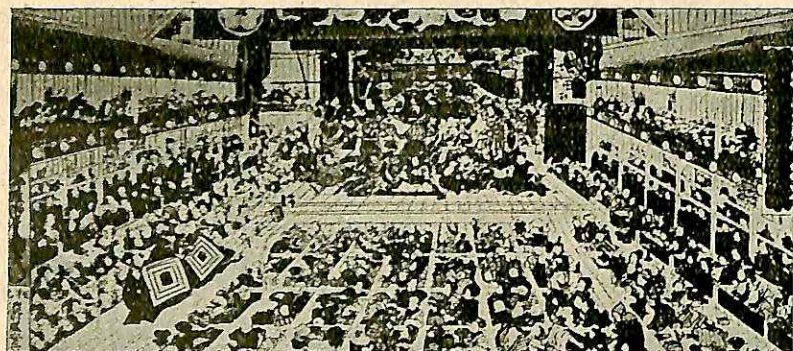
Δὲ σ' ἀγαπῶ!
Κι' ὁμως θὰ σοῦ τὸ πῶ:
Κάποτε συλλογιέμαι
Πὼς θὰ περνούσαμε μαζὶ
Τὰ γερατειά μας.
Ἐμεῖς δὲ φταίμε
Σὰ δὲν ταιριάζαμε.
Τώρα πού ἀλλόξαμε
Καὶ πού ἡ καρδιά μας
Εἶναι πιά λήπτερη—
Γιατὶ μιὰ δέφτερη
φορὰ, τέτοια σκληριὰ
βαρεῖα πιά
δὲν ταιριάζει—
Τώρα ἔχει χάξι
Νὰ σοῦ τὸ πῶ,
Τώρα πού πιά δὲ σ' ἀγαπῶ,
Πὼς, γεροντάκια ἐσὺ κι' ἐγώ,
Μὲς σὲ σπιτάκι ἐξοχικὸ
Θάκουβα τᾶσπρα μου μαλλὰ
Κι' ἐσὺ τὰ μαῦρα γερατειά
Μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμον τὸν κακό.

Καὶ θάχαμε μιὰ γάτα παρδαλὴ
Στὸ τέξκι μπρὸς
Ὅλη τὴ μέρα νὰ κοιμᾶται
Κ' ἕνα σκυλὶ
πιστό
Μὲ τὴ ματιά του νὰ μιλεῖ
Νὰ μᾶς λυπάται

Πού θάμαστε ἔτσι γέροι
Κι' ἄσκημοι κι' οἱ δύο!

Ποιὸς ξαίρει
Τί ἡ Μοῖρα
θάχει πίσω τῆς νὰ φέρει!
Ἐγώ, θάδριχνα κάπου-κάπου
Καὶ πασιέ-τζες
Ἐτσι, νὰ δῶ
Γιὰ τὸν καιρὸ,
Τὴν κότα ἂν θὰ κλωσήσει,
Ἄν κάποιος θὰ μᾶς θυμηθεῖ
Ναρθεῖ.
Κι' ἂν θὰ πλαγιάσω
Πρῶτα ἐγώ
Γιὰ πρῶτα ἐσὺ
Κάτω ἀπ' τὸ κυπαρίσι.
Κι' ἂν λέγουν τὰ χαρτιά πὼς σύ,
Θὲ νᾶμουν ἡσυχῇ
Γιατὶ,
Χαρὰ σ' ἐκείνον πού δὲ μένει
Μόνος στοῦ κόσμου τὸ στρατό

Ἐτσι θάταν, φαντάζομαι, ἡ ζωὴ
μας, ἡ γεροντικὴ
Ἄν εἴμαστε πιὸ ταιριασμένοι.
Τώρα ὁ καθένας μας
Μονάχος μένει.
Ἐσὺ γλεντᾶς,
γελᾶς, μεθᾶς
καὶ ξενοχτᾶς
μ' ἕνα σωρὸ γυναικες,
κι' ἐγώ
τὴ σκέψη τὴν τρελλή
σὰ λήπτερο πουλί,
τὴ ζῶ,
τὴν κυνηγῶ,
Τρυγῶ
κάθε καρπὸ
δὲ σ' ἀγαπῶ,
δὲ σ' ἀγαπῶ! ΔΩΡΑ ΜΟΑΤΣΟΥ



Ίαπωνικό Θέατρο.

Ο ΣΟΦΟΣ μελετητής του παγκοσμίου θεάτρου, Ίωσήφ Γκρέγκορ, λέγει ότι «Η Ίαπωνία είναι η χώρα που ο σημερινός άνθρωπος της γής μπορεί να δει το αρχαιότερο σωζόμενο θέατρο».

Η αυστηρή προσαρμογή του Ίάπωνος ήθοιοιού στις παραδόσεις συνετέλεσε ώστε ώριμες παραστάσεις παλίων έργων, να διατηρούν ως σήμερα με εκπληκτική ακριβεία τον τρόπο που έπαιζοντο πρό τριών αιώνων, και να μεταφέρουν το θεατή στην ατμόσφαιρα της Μεσαιωνικής Ίαπωνίας. Το θέλημα όμως που αναδίδει το ζωντανό των σβυσμένων αυτών εποχών, μόνον ένας Ίάπων είναι ικανός να το χαρεί, γιατί αυτός μονάχα έχει από το περιβάλλον του την αναγκαία προπαίδευσι για να κατανοήσει το περιεχόμενο του Ίαπωνικού θεάματος.

Ο ξένος, ακόμα, και ο μεμνημένος, δεν θα κατορθώσει ποτέ να έμβραθύνει στο συμβολισμό που εγκλείουν οι χορογραφικές κινήσεις των ήθοιοιων, τα θεατρικά κουστούμια, και οι διάφοροι τύποι της Ίαπωνικής έποποιίας και ζωής. Η ψαλμοδική μουσική δε θα ευχαριστήσει έναν ξένο· θα τον κουράσουν ασφαλώς οι ατελείωτες έκδικήσεις — είδος Κορσικανικής ή Μανιάτικης βεντέτας — το κύριο συνήθως θέμα του Ίαπωνικού δράματος. Η συντελεσθείσα έκδικήσις δε φέρνει όμως τη λύσι του δράματος, το ενδιαφέρον μεταφέρεται σε νέα πρόσωπα και πλοκές, ως ότου η περασμένη πιά ώρα θέσει τέρμα στη πολύωρη παράστασι.

Ένα έργο άλλωστε δε δίδεται ολόκληρο. Συνήθως παίζονται 2-3 πράξεις ενός ιστορικού δράματος, έπειτα ένα μονόπρακτο και μπαλέτο, ακολουθεί το κύριο έργο, ως επί το πλείστον αστικό δράμα, και τέλος τα περίφημα «Κιόγκεν» (τρελλά λόγια), είδος σατυρικών σκηνών, που αναζητά ο φύσει εύθυμος Ίάπων ύστερα απ' τα σοβαρά έργα. Το ανάκαταμα αυτό δεν τον ένοχλει. Κυρίως τον ενδιαφέρει η αισθητική απόδοσις. Συναισθήματα και πλοκή των έργων είναι έπουσιώδη γι' αυτόν.

Το Ίαπωνικό θέατρο κινεί πολύ το ενδιαφέρον με τις ιδιορρυθμίες του, είναι δε συγχρόνως ο έφευρέτης της καταπακτής, των πλαστικών σκηνικών (1750), και της περιστροφικής σκηνής που την προ-

τομεταχειρίστηκαν στα 1758, και η οποία στηρίζεται στον απλό μηχανισμό ενός υπογείου μαγανοπήγαδου που το γυρίζουν άνθρωποι.

Μελετώντας τις πρώτες πηγές του Ίαπωνικού θεάτρου, ανευρίσκουμε το παγκόσμιο ένστικτο της θεατρικότητας, έμφυτο στον άνθρωπο, και καθ' όμοιο τρόπο εκδηλούμενο σ' όλες τις χώρες και φυλές, τη θρησκεία δε όπως πάντα στενή συνεργάτιδα για την ανάπτυξι του θεάματος.

Στην Ίαπωνία, πολλούς αιώνες πριν, πίστευαν ότι η Σιντοϊκή θεά του ήλιου Άμα-Τέραζου, που δίδαξε στους πιστούς της την καλλιέργεια του ριζιού, κρύφτηκε κακωμένη σε βαθειά σπηλιά. Σκοτεινιά τότε απλώθηκε στη χώρα. Το συμβούλιο των θεών μεταχειρίστηκε μια χαριτωμένη πονηριά για να την αναγκάσει να φανερωθεί. Κρέμασαν στολίδια στα γύρω δένδρα της σπηλιάς της, και μπρός σ' αυτή η θεά Άμε-νο-Όζουμε χόρευε ένα χορό, που απέδειξε όλη την εκπληξί της για το ξαφνικό χάσιμο του φωτός. Τραγούδια και γέλοια άντηχούσαν νυχτοήμερα δίπλα στη κρύπη της Άμα-Τέραζου, η οποία νικημένη στο τέλος απ' τη γυναίκεια της περιέργεια, ξεπρόβαλε κρυφά να δει.

Οι καλόκαρδοι θεοί που παραμόνευαν, τη βγάλαν έξω απ' τη σπηλιά της, και έτσι ξανάδωσε στη γή τη χαρά του ήλιου. Η Άμα-Τέραζου που συμβολίζει τη βλάστησι, κρυβόταν ώριμες εποχές — όπως η Έλληνική Περσεφόνη — και έτσι τακτικά οι άνθρωποι πιά χόρευαν, όπως η θεά Άμε-νο-Όζουμε, μπρός σε ιερές σπηλιές, για να ξεευμενίσουν την ήλιακή θεότητα. Ο χορός αυτός που ονομάζεται «Κάγκουρα» είναι η πρωταρχική έκδήλωσις του θεατρικού στοιχείου, η πηγή που ανέβλησε η όρχηστική και παντομιμική Ίαπωνική τέχνη.

Η αρχή της χάνεται στις προβουδιστικές εποχές. Αργότερα τη βρήσκουμε στο περίβολο των Σιντοϊκών ναών, όπου, επάνω σε πρόχειρα στημένες εξέδρες ειδικοί τεχνίτες, ντυμένοι με δαμασκηνά μεταξωτά, και με μάσκες, που κάλυπταν ολόκληρο το κεφάλι, χόρευαν τη «Κάγκουρα».

Με τη πάροδο των χρόνων καινούργοι χοροί

αρχίζουν να συνθέτουν το υπέρπλουτο μωσαϊκό της Ίαπωνικής χορογραφίας. Με χορούς τιμάν τους νεκρούς, τα «Κάμι» κατά την Ίαπωνικήν, τα όποια σύμφωνα με τη Σιντοϊκή θρησκεία τους, είναι τα πνεύματα των νεκρών, συγχρόνως δε θεοί και ψυχές, και τα όποια εξακολουθούν να ζουν και μετά θάνατον στη γή, ως πνεύματα αγαθά, αν οι ζωντανοί διατηρούν την ανάμνησί τους, πονηρά δε αν τα λησμονούν. Με χορούς παρακαλούν τους θεούς να προφυλάξουν από κακό το άνθισμένο τους ρίζι, και πάλι με χορούς εκλιπαρούν την προστασία τους μπρός στα τρομακτικά τους ήφαιστεια.

Επίσης ο παντομιμικός χορός είναι το μέσον που εκφράζουν τον έρωτικό πόνο τους. Μουσική και χορός ήταν ξεχωριστά σ' όλες τις κοινωνικές τάξεις.

Ο αυτοκράτωρ συνόδευε με λαούτο την αυτοκράτειρα, όταν μιμείτο σκηνές της «Κάγκουρα». Άλλα είδυλλιακά κύλαγε η ζωή στη χώρα της Άμα — Τέραζου, ως ότου ξενικές επιδράσεις έδωσαν νέες κατευθύνσεις στην έν γενει ζωή της χώρας. Στην αρχή του έβδόμου αιώνα η ιστορική φυσιογνωμία του Σότοκου Τάισι, του πρώτου νομοθέτου και μεγάλου άναμορφωτού της Ίαπωνίας, άφισε ελεύθερο το Σινικό πολιτισμό να εισχωρήσει. Η έπικοινωνία αυτή με την Κίνα είχε μεγάλο έκπολιτιστικό αντίκτυπο στη θρησκεία, στα γράμματα, και στις τέχνες. Η Βουδιστική έπιρροή διέταραξε πιά όριστικά τη Σιντοϊκή απλότητα.

Η Κίνα είχε κάτι το έκθαμβωτικό για τον άπλοϊκό Ίάπωνά. Ήταν το άξεδιάλυτο μυστήριο, όπως και οι σοφές Ίνδιες. Οι συγχροτισμοί αυτοί έφεραν στο κύκλο του θεάματος καινούργια στοιχεία. Θωματοποιοί, ταχυδακτυλουργοί, μάγοι και άκροβάται γέμιζαν τη χώρα. Η μάσκα με την Ίνδικη καταγωγή της πλημμύρισε το Ίαπωνικό θέαμα, γιατί η περιορισμένη έκφραστικότητα της ανθρωπίνης φυσιογνωμίας ήταν άνικανη να αποδόσει τους τρομακτικούς δαίμονες, και τα μυστηριώδη μορφάζοντα τέρατα που εισήγαγαν οι ξένοι. Η μάσκα καλύπτοντας το πρόσωπο του ήθοιοιού, ανέλαβε ν' αποδώσει χοντροειδείς ή τρομακτικούς μορφασμούς σ' όλη τη ποικιλία τους, έπίσης τη κουρασμένη στοχαστική έκφρασι που φέρνει στην άνδρική φυσιογνωμία ο σκληρός αγώνας της ζωής, και τη λεπτή θελτική έκφρασι του γυναικείου προσώπου. Υπάρχουν μάσκες ιδίως στο σοβαρό θέατρο του Νό, θαυμαστής τέχνης. Στο Έθνικό μας μουσείο της Κερκύρας, στη συλλογή του Μάνου, μπορεί κανείς να δει σχετικές μάσκες πολύ ενδιαφέρουσες.

Ο Ίαπωνικός λαός, που τον χαρακτηρίζει προσήλωσι στις έθνικές παραδόσεις του, κατορθώνει ν' αντιδρά στις ξενικές επιδράσεις, και ν' άφομοιώνει όσα του χρειάζονται για τη πρόδο του. Η εύθυμη «Σαρουγκακού», παλιά παντομίμα, σάν πλουτιστηκε με νέους χορούς, προσέλαβε, αν και δυσδιάκριτα ακόμα, στοιχεία καθαρώς θεατρικά.

(άκολουθεί)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΚΟΥΡΗ

Μουσική κίνησις.

Έντυπώσεις.

Είς όλον τον κόσμο έφέτος έωρτάσθη η 250ετηρίς από της γεννήσεως του Μπάχ. Επί τη ευκαιρία αυτή το Ώδεϊον Αθηνών, τη συμπράξει της Χορωδίας Αθηνών και υπό την διεύθυνσιν του κ. Φιλ. Οικονομίδη, μās έδωσε μίαν συναυλίαν ήτις θα μείνη άλησιάνητος ως μία καλλιτεχνική άπόλαυσις.

Έν έργον άληθώς μνημειώδες και μεγαλοπρεπές, έξόχως έπιβλητικόν, έτετελέσθη: «Τα Πάθη του Χριστού κατά τον Άγιον Ίωάννην».

Από τα πρώτα μέτρα η μουσική αυτή συναρπάζει, σαγηνεύει, φέρει εις την ψυχήν του άκροατού μίαν κατάνυξιν ή όποία εξακολουθεί αδιάπτωτος μέχρι τέλους. Ένας ώκεανός άρμονίας μās περιβάλλει, μās κατακλύζει από παντού και με τα κύματά του πότε μās άνυψώνει έως τον ουρανόν, πότε μās κάμνει να βλέπωμεν προς το «βάθος το άμέτρητον» της ψυχής μας.

Το περιβάλλον γύρω μας χάνεται, οι έκτελεσται σβύνονται, το κοινόν εξαφανίζεται, οι τοίχοι κρημνίζονται και εύρισκόμεθα έν μέσω της Φύσεως, εις άμεσον έπικοινωνίαν με τον Δημιουργόν. Και εις την θέσιν της σκηνής μās φαίνεται έξαφνα πώς βλέπομεν ένα μεγάλον ξύλινον σταυρόν που υψώνεται υψώνεται, χάνεται εις το άπειρον...

Δικαίως ο μέγας συνθέτης άπεκλήθη «ο Ψάλτης του Έσταυρωμένου». Κανείς από τους ύμνητάς του Ίησού δεν τον φθάνει εις πλούτον άρμονίας, εις υπερεκχείλισιν αισθήματος και εις έσωτερικότητα, ή όποια διά τον προητομασμένον άκροατήν άποτελεί άληθή μυσταγωγίαν.

Η μουσική ακολουθεί το κείμενον του κατά Ίωάννην Ευαγγελίου εις το κεφάλ. ΙΗ' και ΙΘ': «Ταύτα ειπών ο Ίησούς έξηλθε σύν τοις μαθηταίς αυτού πέραν του χειμάροου των Κέδρων». Η όρχήστρα, και όταν έπαιζε ως υπόκρουσις και όταν ήκούετο μόνη, ήτο πράγματι θαυμασία. Ποτέ δεν ήκούσαμε τα βιολιά μας και τα βιολοντσέλα ν' αποδίδουν ήχον τόσον γεμάτον, τόσον «παχύν», τόσον παθητικόν, ώστε εις πολλά μέρη να νομίζη κανείς ότι άκούει έκκλησιαστικόν όργανον.

Διά την Χορωδίαν δε τι να ειπωμεν; Οσάκις έμφανίζεται, μās εκπλήσσει με την αδιάκοπον εξέλιξιν της, και ένθ' ένομίζαμεν ότι είχε δώσει όλον το μέτρον της, παρουσιάζεται τελειότερα, εις δε τα «Πάθη του Χριστού» υπερέβη έαυτήν. Τόσον από έποψιν ρυθμού, λεπτότητος χρωματισμού, ύφους, όσον και υπό ήχητικήν έποψιν ήτο περισσότερον από άφύστος. Υπερενίκησε τας μεγίστας δυσκολίας του κειμένου του Μπάχ με βεβαιότητα και άνεσιν εξ έπαγγέλματος μουσικών. Με ασφαλή βήματα οι έρασιτέχνη αυτοί διέτρεχον τα σκολιά και λαβυρινθώδη μονοπάτια, τους πολυπλόκους μαϊάνδρους των κανόνων

και τους φθόγγους του Μπάχ, αϊ φωναι των ανδρων ποτε διεσταυρουντο, ποτε ξβαινον παράλληλοι, ποτε συνεχωνεύοντο με τας γυναικείας φωνάς και πάντοτε με την ανεσιν εκείνην που εις τον άρροατην κάμνει την ευχάριστον έντύπωσιν της ευκολίας.

Πόσοι ξπαινοι χρειάζονται εις τα ευγενή μέλη της χορωδίας Αθηνών τα όποια επί τόσα έτη, με τον Διευθυντή των επί κεφαλής, με ακατάβλητον ενεργητικότητα, με πρωτοφανή αυτοθυσίαν αγωνίζονται να ύψώσουν το μουσικόν μας έπίπεδον και κατώρθωσαν να μās δώσουν έργα σαν τα «Πάθη του Χριστου», το «Ρέκβιεμ» του Μπερλιόζ, την «Δημιουργίαν» του Χάϋνδν, τον «Δαβίδ» του Χόνεγκερ και τόσα άλλα.

Τέσσαρες σπουδαίοι μονοδοί έλάμπρυναν την εκτέλεσιν του δρατορίου: η Βέρα Σβάρτς η ξακουσμένη σοπράνο και η Ροζέτ Αντάϋ, η περίφημος Contralto της Όπερας της Βιέννης, ο Άνδρέας φόν Ραϊσλερ της Όπερας της Βουδαπέστης και ο διακεκριμένος βαθύφωνος κ. Κάρλ Ραϊσελ. Και οι τέσσαρες καλλιτέχναι εξετέλεσαν τα μέρη των με όλην την επιθυμητήν εulάθειαν, με την τελείαν εκείνην αυταπαρνησιν που υποδουλώνει το ταλέντο του καλλιτέχνου εις τās απαιτήσεις του συνθέτου.

Αυτή η αυτοθυσία εδημιούργησε παρεξήγησιν διά το κοινόν. Πολλοί που είχαν ακούσει την Σβάρτς και την Αντάϋ εις τα Festspiele του Σάλτσπουργκ ήκούσθησαν ψιθυρίζοντες: Μπα, έχασαν την φωνήν τους! Έν τούτοις ο συγκρατημένος τόνος με τον όποιον η κ. Αντάϋ έτραγουδύησε το «Τετέλεσται!» ο πόνος τον όποιον προσέδωσε εις την βελουδένιαν φωνήν της, η εκφρασίς της, όλα είναι κάτι τι που εισέδουε βαθύτατα εις την ψυχήν και θα μείνη αλησμόνητον.

Τώρα αν μερικοί δεν ήσθάνθησαν αυτην την συγκίνησιν, δεν πταίει ούτε η κ. Αντάϋ, ούτε ο Μπάχ. Και με την ευκαιρίαν αυτην θα ήθέλαμεν να κάμωμεν μίαν παράκλησιν προς το Αθηναϊκόν κοινόν: ας μὴν είνε τόσον φειδωλόν εις χειροκροτήματα, ιδίως όταν πρόκειται περι καλλιτεχνών παγκοσμίου φήμης. Ας έχουν υπ όψιν τους ότι οι άνθρωποι αυτοί, κορυφαί εις την τέχνην, είνε συνειδησμένοι να τους υποδέχωνται παντού με έξαλλον ένθουσιασμόν—όσοι έχουν ραδιόφωνον ήμπορουν να το πιστοποιήσουν.—Η ψυχρά λοιπόν υποδοχή μας, η αξιοπερίεπτος δυσπιστία μας, τα άρτια μας χειροκροτήματα τους φαίνονται σαν ψυχρολουσία και ίσως να μās παρεξηγούν και αυτοί και να νομίζουν ότι είμεθα άμαθείς!

Υ. Γ. Η κ. Βέρα Σβάρτς δεν ήθέλησε να φύγη από τās Αθήνας χωρίς να δείξη την αληθινήν της αξίαν και έτσι ο κύριος Οικονομίδης μās προσέφερε μίαν θαυμασίαν συναυλίαν όπου η κυρία Σβάρτς παρουσιάσθη με τέσσαρα τραγουδια γίγαντας, την άριαν της Έλισσάβετ από το Τανεγκάϋσερ, την περίφημην άριαν του Oberon, τον Τροβατόρε και

την Τσάρντας του Γιόχ. Στράους. Από την πρώτην νόταν το κοινόν τα έχασε, κατεκτήθη όπως ποτε άλλοτε. Όταν απλώθη εις όλον το θέατρον η θαυμασία αυτη φωνή δροσερά, απαλή, δυνατή, γλυκειά δμυιογενής, σε χαμηλές και μέσες νότες περιήφημες, όλόκληρον το άκροατήριον, κατάπληκτον σαγινεμένον εκρεμάσθη εις τα χείλη της και όταν έτελειώσε το τραγουδι πριν κλείση το στόμα της, πριν τελειώση η όρχήστρα, ένας καταγισμός χειροκροτημάτων πρωτοφανής, ένας έξαλλος ένθουσιασμός από τα πρώτα καθίσματα της πλατείας έως τα τελευταία του υπερώου εξέσπασε εις φωνές και έπευφημίες που διά πρώτην φοράν έδόνησαν Αθηναϊκόν θέατρον. Ο ίδιος ένθουσιασμός έπαεληφθη και εις τα τέσσαρα τραγουδια.

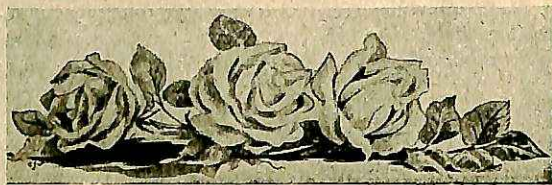
Δεν ήτο όμως μόνον η εύμορφία της φωνής, ήτο ακόμη η τέχνη η απαράμιλλος της καλλιτέχνιδος που μās κατέπληξε. Εκείνη η άντοχή της αναπνοής, όταν την στιγμήν που έφοβούμεθα ότι θα πνιγί έκαμνε ένα crescendo και κατέληγεν εις μίαν θριαμβευτικήν τρέλλαν!

— Άλλη μία συναυλία η όποια έπροξένησε μεγάλην έντύπωσιν είναι το ρεσιτάλ της Ρένας Κυριακού. Η νεαρωτάτη πιανίστρια επέδειξε μίαν δεξιotechνίαν καταπληκτικήν αλλά και μουσικότητα σημαντικήν. Με πεταλουδένια άβρότητα και λεπτόν αίσθημα έπαιξε την Berceuse και την Μπαλάταν του Σοπέν, δύο από τās Etudes του και δυο βάλς. Έξετέλεσε επίσης την περίφημη σονάταν op. 110 του Μπετόβεν με τās τώσας ποικιλίας και δυσκολίας της. Η Κυριακού την απέδωσε με άντίληψιν άνωτέραν της ηλικίας της.

Το πλέον ενδιαφέρον μέρος του προγράμματος ήσαν αι συνθέσεις της. Μεγάλη πρωτοτυπία τās χαρακτηρίζει και τέχνη εις την σύνθεσιν. Κατεχειροκροτήθησαν το «Μοναστήρι» και «Μπουρλέσκ» τα όποια συνέθεσε όταν ήτο 10 έτων, έβραβεύθησαν δε και εξετελέσθησαν από την «Έθνικην Μουσικήν Έταιρείαν των Παρισίων» το 1931.

Η νεαρά καλλιτέχνης κλείνει μέσα εις την ψυχήν της όλόκληρον κόσμον, ο όποιος σιγά σιγά και με την ήλικίαν δεν ήμπορεί παρά να εκδηλωθί, φθάνει μόνον να μὴ μείνη έδω εις το περιορισμένον περιβάλλον μας. Ας ευχρηθώμεν ταχύτατα να εξευρεθούν τα μέσα όπως επιστρέψη εις το Παρίσι η το Βερολίνον όπου με εργασίαν και επιμέλειαν να δώση εις το μεγάλο της ταλέντον όλην την ανάπτυξιν του.

Τά ένθουσιώδη χειροκροτήματα του κόσμου που είχε γερμίσει τα «Όλύμπια» περιέκλειον αυτην την ευχήν. Μ. Μ.



Καλλιτεχνική Κίνησις

Μία όμας ζωγράφων «Οι Έλεύθεροι Καλλιτέχναι» εκθέτει στον Παρνασσόν. Είναι νέα παιδιά, ως επί το πλείστον, γεμάτα ζωή και διάθεσι να προσδεύσουν. Κρίμα μόνον ότι τα παιδιά αυτά άνήκουν τόσο πολύ σε ξένες σχολές. Αν μπορούσαν να χειραφετηθούν από την γενικήν επίδρασι και να συγκειτρωθούν στον εαυτό τους, είμαι βεβαία ότι θα κατώρθωναν κάτι καλύτερον, πάντως δε πλέον ενδιαφέρον.

Ο κ. Δάβνης φαίνεται να έχη δυνατό ταλέντο, μās θυμίζει όμως πολύ Βαν Γκόγκ. Οι κύριοι Νικολάου με το «Κορίτσι με το καρώ» Άγγελόπουλος με τα τοπεία του, Κωστόπουλος με το γυμνόν του, Καλοχέρας με το γλυπτόν «Γυναίκα με την στάμνα» Καλογιάννης με τους «Εργάτες», Ματσάκης με το Τσίγκολο» μās κάνουν να ξεχνούμε πώς είμθα στην Ελλάδα. Τύποι ανθρώπων και τεχνοτροπία μās θυμίζουν πολύ Παρίσι και Γερμανία. Ο κ. Κεραμίδας ξεφεύγει από την γενική επιρροή και φαίνεται μάλλον επηρεασμένος από τον Παρθένη.

Πολύ ώραίο ένα κεφάλι νέας, ρεαλιστικώτατον με εκφρασιν και ψυχή του κ. Γκιγάδη. Ο ζωγράφος κ. Γιολδάσης εκθέτει τα αγαπημένα του θέματα, χιόνια και θεριστάδες και ένα κεφάλι γυναικός, και ο Γαλάνης έχει στείλει θαυμάσιες ξυλογραφίες.

Στην όμάδα αυτην των νέων καλλιτεχνών συγκαταλέγεται και ο Γιαννούλης Χαλεπάς. Ο Χαλεπάς που χάθηκε για χρόνια από τη ζωή σε μιá απόμερη γωνιά του νησιού του, βόσκοντας πρόβατα, μās παρουσιάζεται ένας νέος Χαλεπάς, που έχει ξεμάθει την παλιά του τέχνη και τώρα στα όγδόντα του χρόνια αρχίζει μιá νέα ζωή και μιá νέα τεχνοτροπία. Έτσι, ξεηγείται πώς αυτό το γεροντάκι, εκθέτει στην όμάδα των νέων. Στα σχέδιά του με μολύβι καθώς και στο γλυπτικόν του έργον «Η αναπαυόμενη» μās εμφανίζεται σαν ένας μοντέρνος καλλιτέχνης επίσης όμως μεγάλος σαν τον παληό. Από την αναγέννησιν αυτην του Χαλεπά ας πάρουν μαθήματα οι νέοι. Ας δούν πόσον όφελει να άντλή κανείς από τον εαυτό του και πόσον ένα έργον τέχνης έχει μεγαλειότητα σημασίαν όταν άντιπροσωπεύη την ατομικότητα του καλλιτέχνου.

Στην αίθουσα Στρατηγοπούλου εξέθεσε η Αμερικανίς Δις Λάντ εκατόν περίπου σχέδια και άκουαρέλλες τέχνης φουτουριστικής. Η ίδια μās ξεηγεί ότι είναι χορεύτρια και ότι τα σχέδια αυτά τα ένεπνεύσθη υπό τās μελέτας της επί του ρυθμού κατά την διδασκαλίαν της Σχολής Noyes. Όταν ο φουτουρισμός περιορίζεται εις έργα αποκλειστικώς διακοσμητικά και πρό πάντων σχέδια διά εικονογραφήσεις βιβλίων, όπως και η παρούσα εκθεση, επίσης όταν περιορίζεται εις χιουμοριστικά θέματα και δεν

έχει απαιτήσεις σοβαράς τέχνης, τότε μπορεί κανείς να τα κρίνη ψυχραίμως και να μὴ ζητήσει περισσότερο, από ό,τι μπορεί να μās προσφέρει αυτό το είδος. Η Δις Λάντ αφίνεται έλευθέρα στην φαντασία της, τα θέματά της είναι γρίφοι και δεν καταλαβαίνουμε πολλά πράγματα, αλλά ούτε φαντάζομαι ότι την καλλιτέχνηδα την ενδιαφέρει πολύ αυτό. Έχει όμως ευχρίειαν στο σχέδιο, άρμονία στο χρώμα, κίνησι και κομψότητα στη γραμμή. Η Δις Λάντ έχει αισθητική, και αυτό άρκει.

Στης κ. Ρώκ είχε την εκθεση του ο Έλβετος ζωγράφος κ. Σίντλερ. Τα έργα αυτά είναι αποκλειστικώς τοπεία από την Έλβετία και την Ελλάδα, τα περισσότερα έλαιογραφίες και μερικές άκουαρέλλες. Ο κ. Σίντλερ φαίνεται ζωγράφος που κατέχει την τέχνη του, έχει ευχρίειαν και άρμονία στο χρώμα, αλλά και τα χιόνια των Άλπεων και το φώς της Αττικής τον αφίνουν ασυγκίνητον, έπομένως και εκείνον που τα βλέπει.

A. P.

Θεατρική Στήλη

«Έθνικό Θέατρο».

Beaumarchais «Οι Γάμοι του Φίγκαρο».

Οι «Γάμοι του Φίγκαρο», το δεύτερο μέρος της τριλογίας του Μπωμαρσαί, είναι από τις καλές κωμωδίες του 18ου αιώνος. Ένα σατυρικό έργο που καθρεφτίζει πιστά την εποχή της παρακμής στα πρόθυρα της Γαλλικής Έπαναστάσεως. Τη παγκόσμια φήμη του χρωστά το έργο αυτό, όπως και το προηγούμενό του «Κουρεύς της Σεβίλλης», από ενός μεν στη μουσική του Mozart και του Rossini που συνέθεσαν τις όμώνυμες όπερες, από έτερον στα κοινωνικά γεγονότα της εποχής εκείνης. Κυρίως χάρις σ' αυτά, οι «Γάμοι του Φίγκαρο» δημιούργησαν τόσο θόρυβο. Όταν τους πρωτοδιάβασε ο Λουδοβίκος 16ος είπε πώς «πρώτα θα έπρεπε να πέσει η Βαστίλλη κ' έπειτα να παιχθούν». Παίχθηκαν ύστερα από πολλές ενέργειες, και στη 180 παράστασι συνέπεσε η άλωσι της Βαστίλλης. Πολλοί θέλησαν να δούν στον τύπο του Φίγκαρο, και σε μερικές θαρραλέες φράσεις του κατά της άριστοκρατίας, το πρόδρομο του Γάλλου επανάστατη, και δε δίστασαν να ανψώσουν τον χαριτωμένο κατεργάρη και έξυπνότατο καταφερτζή Beaumarchais στο ύψος του πρωτοπόρου αγωνιστού, που κατέφερε καιριο κτύπημα στο σαθρό προεπαναστατικό καθεστώς. Ο Ναπολέων έλεγε ότι «ο Φίγκαρο ήταν η επανάστασις ήδη εν δράσει». Άλλοι όμως είναι οι πρωτοπόροι που ήνοιξαν το δρόμο στο Beaumarchais. Ένας απ' αυτους, ο Μολιέρος, είχε τολμήσει να βάλλει σε έργο του τη φράσι «Τί κάνατε στη ζωή σας για να αξίζετε τον τίτλο του ευγενούς;», και τα λόγια αυτά είπώθηκαν στην αυστηρή αulή

του Λουδοβίκου 14ου μπρός στους μεγαλύτερους τιτλούχους της Γαλλίας. Ο λεπτεπίλετος Marivaux «Προλήψεις» τιτλοφορεί ένα έργο του υπονοώντας τη κοινωνική ιεραρχία. Ο Beaumarchais υπήρξε απλούστατα ένας έξυπνος άνθρωπος, διάσημος αρριβίστας και καλός συγγραφέας. Δεν προσεγγίζει βέβαια το Μολιέρο, το μεγάλο πλάστη αιώγων χαρακτήρων, ούτε έχει τη γαλλική φινέτσα του αναλυτικού Marivaux, συνεχίζει όμως το έργο των δύο αυτών, ατλώντας απ' τις ίδιες καθαρές Γαλλικές πηγές. Το έργο του καθρεφτίζει πιστά τη Γαλλική κοινωνία στα τέλη του 18ου αιώνα. Το «Φίγκαρο» του τον φαντάστηκε βαθύτερο, πολυσυνθετώτερο, απ' ό,τι πράγματι είναι, παγκόσμιο αιώσιο τύπο. Ουσιαστικά δεν κατώρθωσε παρά να αποδώσει ένα τύπο της παρακμής, τον ίδιο τον εαυτό του.

Μαεστρικά γραμμένο το έργο αυτό, πλημμυρισμένο από σπινθηρόβολη ευφυΐα, σκορπίζει και σήμερ την αθάνατη δροσιά του γαλλικού πνεύματος.

Το ανέβασμα τῶν «Γάμων τοῦ Φίγκαρο» δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς εὐκολώτερες σκηνοθετικὲς ἐργασίες. Ὁ κ. Ροντήρης ἐργάστηκε εὐσυνειδητὰ καὶ δημιουργικὰ.

Στὴ σκηνογραφία μεταχειρίστηκε ἐν μέρει ριντὼ μὲ παραβάν, μέσον ὃχι ιδεώδες, πάντως ὅμως οἰκονομικὸ, καὶ ἱκανὸ νὰ δημιουργήσει ἐλαφρὸ πλαίσιο κατὰλληλο γιὰ τὸ ἔργο. Ὁ ρυθμὸς τῆς παραστάσεως ζητοῦσε σὲ μερικὲς στιγμὲς περισσότερη γοργότητα, καὶ τὸ κωμικὸ στοιχείο δὲ θάπρεπε νὰ εἶχε πάρει μεγαλύτερη θέσι τοῦ σατυρικοῦ. Οἱ ρόλοι ἐπιτήδεια μοιρασμένοι, βοηθήσαν τοὺς ἡθοποιούς ν' ἀναδείξουν τὶς ἱκανότητές τους. Ἄν ἦταν καὶ ἡ πέμπτη πράξις περισσότερο προσεγγισμένη, τὸ ἀποτέλεσμα θάταν ἀνώτερο. Τὰ κοστούμια τοῦ κ. Φωκᾶ ὑπόδειγμα λεπτῷ γούστου καὶ ὁρμονικῶν συνδιασμών. Ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Σημιρῶτη θεατρικὴ καὶ ἐπιμελημένη. Γιὰ τὴ διευθύνση τῆς ὀρχήστρας καὶ τὰ μπαλέτα ἄς μιλήσουν ειδικώτεροι. Σὲ μᾶς ἔδωσαν τὴν ἐντύπωσι μαθητικῶν ἀσκήσεων, ἐκτὸς τοῦ κ. Γριμάνη καὶ 1, 2 ἀκόμα μαθητῶν του. Γιὰ τοὺς ἡθοποιούς δὲ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ολοκληρώθηκε ἡ φιλότιμη προσπάθειά τους. Τέλεια ἀπόδοσι καθαρᾶς Γαλλικῆς κωμωδίας εἶναι δυνατὴ μόνον ἀπὸ Γάλλους ἡθοποιούς. Τὸ «style», ποὺ πρωτοδημιούργησε ὁ Moliere καὶ ἔγινε νόμος καὶ παράδοσι στὴ Γαλλικὴ σκηνή, βρεσκαται πολὺ μακριὰ ἀπ' τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡθοποιοῦ. Γι' αὐτὸ μοιραίως ὑπῆρχαν ἐλλείψεις δίπλα στὶς ἐπιτυχίες.

Ὁ κ. Δενδραμῆς ὡς Φίγκαρο, καὶ ἡ κ. Μιράντα ἀπέδειξαν πόσο ζηλευτὲς ἱκανότητες ἔχουν, ὅταν τὶς δίνονται ρόλοι κατάλληλοι. Ὁ κ. Δενδραμῆς ἦταν περισσότερο ὁ Φίγκαρο τοῦ «Κουρέως τῆς Σεβίλλης» καὶ λιγώτερο ὁ πολυσύνθετος τῶν «Γάμων», ἔπαιξε ὅμως μὲ νεανικὴ σβελεπότην, μὲ ὅλο τὸ brío ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ ρόλος. Ἡ ὑπερβολικὴ κίνησις τῆς κ. Μιράντας καὶ τὰ πολλὰ πηδήματα, ἂν καὶ χαριτωμένα,

δὲν ἦταν τὸ καταλληλότερο μέσο γιὰ ν' ἀποδώσει τὴν ἐλαφράδα ποὺ γυρεῖ ἡ σουμπρέττα τῆς γαλλικῆς κωμωδίας. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἦταν χάσμα ὁφθαλμῶν μὲ τὴν ἀνθισμένη ὁμορφιά της, καὶ τὸ γοργὸ ἔξυπνο παίξιμό της. Ἡ κ. Παξινού στὸ ρόλο τῆς «pre-cieuse», τοῦ παλινοῦ καιροῦ δὲν ἐνεσάρκωσε τὴ γυναῖκα γιὰ τὴν ὁποίαν ἓνα παλὸ τραγοῦδι ἔλεγε ὅτι «ἡ αὖρα ποὺ περνᾷ δὲν τολμᾷ νάχει ἐλαφρότερο βῆμα» ἀπέδωσε ὅμως τὸ ρόλο τῆς ἀπλᾶ καὶ ἀριστοκρατικῆς. Ἡ κ. Ρίτα Μυράτ, μὲ τὸ προσὸν τῆς ὁμορφῆς ἐμφανισέως της, ἦταν χαριτωμένη ὡς Χερουβείμ. Προτιμότερο θάταν ἂν ἀπήγγειλε μὲ μουσικὴ ὑπόκρουση τὴ γνωστότατη ἄρια τοῦ Mozart, ἀφοῦ οἱ μουσικὲς ἱκανότητές της δὲ τὴ βοηθοῦν διόλου. Ἀπὸ τοὺς παλαιότερους ἐκλεκτοὺς ἡθοποιούς ἡ κ. Ἀλκαίου δημιουργικὴ, καὶ ὁ κ. Μ. Μυράτ πάντα ὁ λεπτὸς καλλιτέχνης. Ὁ κ. Δεστούνης αἰμίμητος σ' ἓνα τύπο λαϊκὸ, καὶ οἱ κ.κ. Λεπενιώτης Ἀρώνης, Εὐθυμίου, Μαλλιαγρός καὶ Φαρμάκης καλοὶ μέσα στὸ πειθαρχημένο σύνολο.

«Τὸ Θέατρο τοῦ Παιδιοῦ».

Ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν ἔχει ὡς τώρα παρασκευάσει τὸ «Θέατρο τοῦ Παιδιοῦ» ἡ γνωστὴ παιδικὴ ὁργάνωσις τῆς κ. Ἀντιγόνης Μεταξᾶ, ὕστερ' ἀπὸ μόχθους τριῶν ὁλοκληρῶν ἐτῶν, ἄρχισε πᾶν ἀποδίδη πλουσίους τοῖς καρπούς της. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑπαρχία, καὶ πρὸ πάντων αἱ Νεαί μας Χῶραι, ἀπὸ καιρὸ τώρα ἀρχίζουν νὰ κατανοοῦν τὴ μεγάλη παιδαγωγικὴ σημασία τοῦ παιδικοῦ θεάτρου καὶ νὰ ἐργάζονται μὲ καρδιά γιὰ τὴν ἰδρυση παιδικῶν σκηνῶν εἰς τὰς πόλεις των. Δὲν ἔχουμε παρὰ ν' ἀναφέρουμε μερικὰ ὀνόματα ἀπὸ τὴν προσπάθεια αὐτή, ποὺ γίνεται ἐντατικὰ τώρα τελευταῖα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν πρωτοστατοῦν καὶ πάλιν γυναῖκες, καθὼς διαπιστώνουμε μὲ ξεχωριστὴ μας εὐχαρίστηση. Καὶ πρῶτα -πρῶτα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ Σὺλ ογος Γονέων καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐνωσις Νεανίδων, ἱδρυσαν Παιδικὸν Θέατρον καὶ ἤρχισαν τὴν ἐργασίαν του μὲ τὸ ἔργον τῆς κ. Ἀντιγόνης Μεταξᾶ «Ἡ Πεντάμορφη καὶ οἱ ἑπτὰ Νάνοι». Μὲ τὸ αὐτὸ ἔργον ἡ δις Εἰρ. Εὐθυμιάδου εἰς τὸ Κιλκίς, ἐτοιμάζει διὰ τὸν τρέχοντα μῆνα μεγάλην ὑπαίθριον παιδικὴν ἐορτήν. Εἰς τὴν Σάμον, τὴν Δράμαν, τὴν Ξάνθην, τὸ Ἡράκλειον Κρήτης καὶ ἄλλας πολλὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ἐπὶ τὴν εὐκαιρίαν μάλιστα τῶν ἐπικειμένων σχολικῶν ἐορτῶν, ἐτοιμάζονται πυρετωδῶς παιδικαὶ ἐμφανίσεις. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἡ δις Μαίρη Γιανούλη μὲ τὸν παιδικὸν θίασόν της «Οἱ Μικροὶ Καλλιτέχναι» δίδει συχνὰ παραστάσεις καὶ τελευταῖα μὲ τὰ ἔργα τῆς κ. Μεταξᾶ «Τὸ Τραγοῦδι τῆς Φτώχειας» καὶ «Τ' ὄνειρο τῆς Τιτίνης». Μὲ τὰ ἴδια μονόπρακτα παρουσίασε τὴν ἐργασίαν της καὶ ἡ ἀκούραστη κ. Μαρία Α. Ἰωάννου, πρόεδρος τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων στὴν Ἀμμόχωστο τῆς Κύπρου



Μία μικρὴ καλλιτέχνης ἀπὸ τὸ Παιδικὸ Θέατρο

Ἡ μικρούλα καλλιτέχνης Μαρία - Λήδα Κροντηρᾶ ἔνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ - θαύματα τοῦ παιδικοῦ θεάτρου, ποὺ σκορπίζει τὴν ἄδολη χαρὰ καὶ γέλιο, μαζὺ μὲ τὴ μορφωτικὴ διδασκαλία, σὲ χιλιάδες παιδάκια ποὺ παρακολουθοῦν στὸ Θέατρο Κοτοπούλη τὰς παραστάσεις του.

καὶ συνεργάτις τῆς Ἑλληνίδος. Ἐτοιμάζει τώρα τὴν «Πεντάμορφη» καὶ ἐλπίζει νὰ ἔχη μία ἀκόμη ἐπιτυχία στὴν τόση της εὐσυνείδητη προσπάθεια γιὰ τὰ παιδάκια τοῦ Λυκείου της.

Καὶ εἰς τὴν Λεμεσό, ἄλλη πόλι τῆς Κύπρου, ἡ Διευθύντρια τοῦ Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου κ. Ἐλένη Αὐτονόμου πρόκειται νὰ ἀνεβάσῃ μὲ τὶς μαθήτριές της τὴν «Πεντάμορφη» μ' ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ χαρακτηρίζει κάθε της ἐνέργεια. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ ἔργο τοῦ «Θεάτρου τοῦ Παιδιοῦ» ἐξαπλώνεται καὶ διαδίδεται σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, μ' ὅλες του τὶς ἀγαθὲς συνέπειες. Ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικὸν ἀκόμα, ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἀρχίζει καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ὁ Ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Bari ἀνέπτυξε μὲ εἰδικὴν ἀνακοίνωσί του, ὅλα τὰ παιδαγωγικὰ πλεονεκτήματα τοῦ ὑποδειγματικοῦ αὐτοῦ παιδικοῦ θεάτρου καὶ βρῆκε τὰ κολακευτικώτερα λόγια γιὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐργασίαν τῆς κ. Ἀντ. Μεταξᾶ καὶ τὴν ὠφέλεια ποὺ προσφέρει στὰ παιδιὰ τῆς πατρίδος της.

Ἡ τελευταία ἐμφάνισις τοῦ «Θεάτρου τοῦ Παιδιοῦ» μὲ τὸ γνωστὸ ἔργο τοῦ Σούφιτ «Τὰ ταξίδια τοῦ Γκούλιβερ» πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως ἐχνικῆς ὑπερπληθῆσεως τόσοσιν δυσκολιῶν καὶ κινή-

σεως πλήθους, ποὺ ἀποτελεῖται μάλιστα ἀπὸ μικρὰ παιδάκια, ὑπῆρξε ἓνα ἀληθινὸ κατόρθωμα ἐργασίας κοπιαστικῆς, προσοχῆς εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ μεγάλης ὕλικῆς δαπάνης γιὰ τὰ πολυτελῆ κοστούμια τῶν τόσοσιν ἐκτελεστών. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργο τὸ ἴδιο μὲ τὴν προοπτικὴ τῆς ἀστείας ὑπερβολῆς καὶ τὸ περίγραμμα τῆς κωμικότητος παρουσιάζει ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τῆς λογικῆς, τῆς δυναμικότητος καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐκτέλεσις του ἀρίτια, περισσότερον ἀπὸ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο ἔργον μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μικρούλα Μαρία-Λήδα Κροντηρᾶ Γαλλοῦ μερτζάνη καὶ Μ. Βαρβάτη.

KATEPINA I. G. KONTIRA

Ἐκεῖνες

ποὺ δὲν θέλουν νὰ βλέπουν

Εἶναι περίεργο πόσες γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τὶς πιὸ μορφωμένες, παραπονοῦνται μὲν γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κρίσι, συνάμα ὅμως λένε πὼς δὲν τὶς ἐνδιαφέρει διόλου ἡ πολιτικὴ. Ἀγνοοῦν βέβαια ὅτι τὸ κάθε τί ποὺ ἀφορᾷ τὰ δημόσια πράγματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὴ σχέση τῶν λαῶν μεταξὺ των εἶναι—πολιτικὴ, φυσικὰ δὲ καὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ποὺ πέφτουν στὴν ἀντίληψί τους ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια καὶ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Οἱ γυναῖκες αὐτὲς ποὺ ζοῦν σὰν τυφλοπόντικτοι, εἶναι ἀπληροληπμέναι μόνον μὲ τὸ μικρὸ ἐγὼ τους, μὲ τὶς ἀτομικὲς των ὑποθέσεις καὶ τὰ ἰδιαίτερα τους συμφέροντα. Οἱ ἐννοιές των δὲν ξεβγαίνουν ποτὲ ἔξω ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ στενοῦ περιβάλλοντός των, τοῦ σπιτιοῦ, τοῦ μαγαζιοῦ, τοῦ γραφείου, τοῦ σχολείου...

Πολλὰ σπάνια διαβάζουν ἐφημερίδες, ἀκόμη πιὸ σπάνια συζητοῦν γιὰ θέματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Δὲν εἶναι μέλη σὲ κανένα σωματεῖο, οὔτε ἐνδιαφέρονται γιὰ μιὰ κοινωνικὴ δράσι. Φοβοῦνται καὶ τὴν ἐλάχιστη ἐνόχλησι ἢ διατάραξι τοῦ καθημερινοῦ μονοτονίου καθιερωμένου προγράμματός των. Οἱ ἰδέες καὶ οἱ συνήθειές των εἶναι σκουριασμένες καὶ δὲν ἐπιδέχονται καμμία μεταβολή. Ἀποκοροῦν κάθε τί τὸ νέο καὶ ἀναπαύονται ἐπάνω σὲ μιὰ ἀρτηριοσκληρωμένη ἀντίληψι τοῦ κόσμου ποὺ τὴν συγχέουν μὲ τὴν ἡθικὴ.

Τυφλοπόντικτοι, μὲ τὰ μάτια κλειστά, τ' αὐτιά φραγμένα, τὴν καρδιά μανταλωμένη, ζοῦν, χωρὶς νὰ φθάσῃ ὡς τὴν ψυχὴ τους τὸ κλάμα τῶν δυστυχῶν, οἱ στεναγμοὶ τῶν ἀρρώστων. Ἀνατρέφουν τὸ, συνήθως, μοναδικὸ τους παιδί μὲ σχολαστικότητα, ἐμπνέοντάς του τὸν ἐγωϊσμό τους. Συστέλλουν τὴν καρδιά τους, μικραίνουν τὴν ἀντίληψί τους γιὰ τὸν κόσμον κατὰ τὸ μέτρο τοῦ μικροῦ τους ἐγὼ. ΛΟΥΚΙΑ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

Αί βραβευθεῖσαι Ἑλληνίδες ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Σ.Ε. παρέθεσεν, ὅπως ἀναφέραμε καὶ στὸ προηγούμενο τεύχος, τέιον πρὸς τιμὴν τῶν τεσσάρων Ἑλληνίδων, ποὺ ἐβραβεύθησαν ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν. Ἡ θαυμασία αὐτὴ δεξίσις διεξήχθη κατὰ τὸν ὀραιότερον καὶ ἁρμονικώτερον τρόπον. Πλὴν τῶν μελῶν τοῦ Ε.Σ.Ε. τῶν προέδρων τῶν τμημάτων του καὶ τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἑλληνίδος», παρέστησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι κυρίαί, γνωσταὶ καλλιτέχνιδες καὶ λογογράφοι.

Τὰς βραβευθείσας Ἑλληνίδας προσεφώνησεν ἡ πρόεδρος τοῦ Τμήματος Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Ε.Σ.Ε. κυρία Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη ὡς ἑξῆς:

«Μοῦ ἔλαχε ἡ χαρὰ καὶ ἡ τιμὴ νὰ χαιρετήσω ἐκ μέρους τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τέσσερις ἐξαιρετικὲς γυναίκες φυσιογνωμίες, ποὺ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βράβευσε κατὰ τὴν ἐθνικὴν μας ἐσοτήν.

Ἡ τιμὴ νὰ διακριθῶν τέσσερις μαζί γυναῖκες μεταξὺ τόσων ἀνδρῶν, ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ μᾶς.

Εἶναι νίκη τοῦ φύλου μας, ἐπικράτησις τῶν ἀγῶνων ποὺ διεξάγει κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, πολύτροπα καὶ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, τὸ γυναικεῖον πνεῦμα καὶ ἡ γυναικεῖα ψυχὴ.

Εἶναι νίκη τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἱκανοτήτων μας, ποὺ ἀνέκαθεν ὑπῆρχαν μέσα μας καὶ ἄς φανερόνταν σπανιότατα. Μὰ γιὰ νὰ φανερωθῶν ἄλλοτε, ἔπρεπε νὰ νομοθετῇ ὅτι οἱ γυναῖκες καταπατοῦν ὅλην τὴν κοινωνικὴ σύστασιν.

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀποκρυστάλλωμά τους σὲ ἔργα καὶ σὲ πράξεις ἐπαιρνε γιὰ τὸν κόσμον ἔννοια σχεδὸν ἀνατρεπτική. Ἡ ἰδιοφυΐς γυναῖκα καὶ κίνη ποὺ δροῦσε ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ σπιτιοῦ θεωρεῖται ἀκόμη πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, κάτι σὰν ἀνεξήγητο. Ὅχι μόνον δὲν τῆς ἀναγνώριζαν καμμιά ἀξία, ἀλλὰ συχνὰ καὶ τὴν εἰρωνεύονταν.

Εὐτυχῶς πέρασαν γιὰ πάντα κείνες οἱ σκοτεινὲς ἐποχές. Ἡ γυναῖκα ἀπόκτησε συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ της, ξέρεי νὰ χειρίζεται τὶς ἀξιοσύνες της καὶ τέτοια προσωπικότητα ἔχει δημιουργήσει ὥστε, ὄχι μόνον νὰ γίνεται παραδεχτὴ ἡ ἀξία της στοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ νὰ διεκδικεῖ τὶς μεγαλύτερες ἠθικὰς ἀναγνωρίσεις.

Ἀπὸ τὶς τέσσερις Ἑλληνίδες ποὺ γιορτάζουμε σήμερον, ἡ Κυρία Φανὴ Πέτρον Ζαλοκώστα ἐτιμήθη διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ἀργυροῦ μεταλλίου... «διότι κατὰ πάντας τοὺς πολέμους καὶ ἐπὶ μίαν δλόκληρον εἰκοσιπενταετίαν προσήνεγκε μεγίστα: ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, περιθάλψασα πλείστους ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας μετ' αὐταπαρηγήσεως ὅλης ἐξαιρετικῆς ἐπὶ κινδύνῳ δὲ αὐτῆς τῆς ζωῆς της...» Ὅπως ἀναφέρει τὸ κείμενον τῆς Ἀκαδημίας.

Σεχωριστὰ ὁμῶς ἀπ' ὅσα ἔπραξε μὲ σπάνια πρωτοβουλία, στὸ μέτωπο, ὡς διευθύντρια τῶν πλωτῶν νοσοκομείων, στὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων, στὸ Ε'.

Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἄλλου ἀπὸ τὸ 1897 ὡς τὸ 1922, σὰν μιὰ Μονὰς ἀπὸ τὶς δυναμικώτερες, ἐργάστηκε καὶ καθ'αὐτὸ γυναικεῖα. Ἦταν μοναδικὸς ὁ ἄλτρουϊσμός της, σπάνια ἡ αὐτοθεσία της, παραδειγματικὴ ἡ ἐγκαρτέρησή της στὰ δεινὰ ἐκείνης τῆς σκληρῆς ζωῆς καὶ μητρικὸς ὁ τρόπος της ὅταν χρειάζονταν νὰ κάνει τοὺς ἄλλους νὰ παρηγορηθῶν καὶ νὰ ἐλπίσιν.

Ἰδιαίτερα ὁμῶς ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίας ποὺ πρόσφερε στὸ Ἐθνος ἡ Κα Φ. Ζαλοκώστα ἔχει καὶ μεγάλη δρᾶση κοινωνικῇ. Πολλὰ σωματεῖα ξέρον τὸ ζῆλον της γιὰ τὴν πρόοδόν του καὶ πολλοὶ καλλιτέχνες γνώρισαν τὴν ἠθικὴ συνδρομὴν της στὸ ἔργο τους. Ἐτσι ξεχωρίζει ἐντελῶς ἰδιότυπα ἡ προσωπικότητά της καὶ τόσο γιὰ τοὺς σύγχρονους ὅσο καὶ γιὰ τοὺς μεταγενέστερους θὰ εἶναι σύμβολο πίστεως στὰ Μεγάλα Ἰδεώδη.

Σὶ ἄλλες τρεῖς ἰδιοφυεῖς Ἑλληνίδες «ποὺ βράβευσε ἡ Ἀκαδημία προέρχονται ἀπὸ τὴν τάξιν γραμμάτων καὶ τεχνῶν: Ἡ Δις Αἰκατ. Παπα ποὺ ἀιῶθηκε μὲ τὸ Βικέλειον βραβεῖον, καθηγήτρια καὶ παιδαγωγὸς ἐξαιρετοῦ μορφώσεως καὶ εὐδοκίμου δράσεως, ἡ Κα Τατιάνα Σταύρου ἐκλεκτὴ συγγραφεὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Κα Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη γνωστὴ συγγραφεὺς καὶ καλλιτέχνις μὲ πολυσχιδὴ κοινωνικὴ δρᾶση.

Δυστυχῶς ἡ περίστασις δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιχειρήσουμε ν' ἀναλύσουμε τὰ ἔργα των. Τὴν κριτικὴν τὴν ἔχει κάμει ἡ Ἀκαδημία μὲ τὴν βράβεισίν της. Ὅλα μαζί ἐκφράζουν τὴ γυναικεῖα ψυχὴ καὶ δύναμιν.

Τὰ ἐξαιρετὰ διηγήματα τῆς Δος Αἰκ. Παπα «Στὴ Συκαμιὰ ἀπὸ κάτω» ἔχουν μίαν ἀνάτασιν ποὺ ξεπερνᾷ τὸ ἠθογραφικὸν της περιεχόμενον, πλούσιο, ἑλληνικὸ χρῶμα, δυνατὲς καὶ δροσερὲς περιγραφὰς λεπτότατες ψυχολογικὰς παρατηρήσεις. Ἀποπνέουν μιὰν ἐσώτερη μουσικὴ τῆς ψυχῆς, μιὰ ἐντονη δύναμιν, ἓνα συμπτώμα προσωπικῆς τέχνης.

Ἡ Κα Τατ. Σταύρου στὰ περίτεχνα διηγήματά της «Ἐκεῖνοι ποὺ ἔμειναν» μὲ τὰ κοινωνικά της θέματα τῆς πολεμικῆς περιόδου, παρουσιάζει περιφημούς καὶ ζωηρότατους χαρακτηρισμοὺς προσώπων καὶ ἔχει τέλεια συνείδηση τοῦ ψυχικοῦ της κόσμου. Ἀναδίνει τὴν πιὸ ἀπόκρυφον, τὴν πιὸ μουσικὴν εἰλικρίνειαν τοῦ πάθους. Φανερώνη μὲ τὴ δυνατὴν τῆς αἴσθησιν καὶ παρατηρητικότητά βαθυτάτην κατανόησιν τῆς ἀνθρώπινης κακοτυχίας, ποὺ πηδᾷ ὀρμητικὰ ἀπὸ τὴ μορφὴ



Η Κ. ΦΑΝΗ Π. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ



Η ΔΙΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑ

τὸν θρύλον μ' εὐγένεια, λεπτότητα καὶ πνεῦμα. Ἰδιαίτερον μεγάλο του προσόν εἶναι ὅτι τὰ πολλὰ σκίτσα καὶ τὰ ζωγραφικὰ ἔργα ποὺ διακοσμοῦν τὸ περίφημον αὐτὸ ἔργο, ἔχουν ἐκτελεσθῇ μὲ μοναδικὴν λεπτότητα καὶ ἐκφραστικότητά ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν συγγραφέα, ποὺ βραβεύτηκε ὡς ἐρευνήτρια, λογοτέχνης, ποιήτρια καὶ ζωγράφος... ἀκούραστη ἐργάτρια τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀγάπης.

Ἔτσι ἡ συγκέντρωσή μας ἡ σημερινὴ εἶναι ὁ πᾶνηγυρικὸς ὁρτασμός μιανῆς μεγάλης καὶ ἐξαιρετοῦ Γυναικεῖας ἐπιτυχίας.

Οἱ ἐκλεκτὲς γυναῖκες ποὺ διακρίθησαν δὲν τιμοῦν μόνον τὸν ἑαυτοῦ τους, μὰ τιμοῦν μὲ τὴν ὀξεία τους καὶ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα, τὴ μεγάλη ἠθικὴ τῆς δύναμιν, τὴν ἰδιοφυΐα της, τὴν ἐργατικότητά της, τὴν προσήλωσιν της στὸ καθήκον, στὰ ἰδεώδη.

Γίνονται ὑπόδειγμα, καὶ χαράσσουν τὸ δρόμον στὴν ἀνάπλασιν τῆς Πατρίδος.

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ἡ κ. Ταρσοῦλη ὡς ἑξῆς: **Ἀγαπητὲς Κυρίες καὶ Συνάδελφοι,**

Μὲ βαθύτατη συγκίνηση ἐκφράζω ἐγκόρδια εὐχαριστῶ καὶ ἐκ μέρους τῆς κ. Σταύρου καὶ τῆς Δος Παπα(ῆ) εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνίδων γιὰ τὴν τιμητικὴν αὐτὴν δεξίωσιν ποὺ γίνεται πρὸς χάριν μας σήμερον, ἐδῶ ὅπου ἀντιπροσωπεύεται τὸ ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς γυναικεῖας διανοήσεως, καθὼς καὶ ἡ πιὸ ἐπιλεκτικὴ κοινωνία τῶν εἰς καθε ἀνώτερη ἀνθρωπιστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποστολὴ ἀρροσιωμένων Ἑλληνίδων.



Η Κ. ΤΑΤΙΑΝΑ ΣΤΑΥΡΟΥ

(1) Ἡ κ. Ζαλοκώστα δὲν παρέστη εἰς τὴν δεξίωσιν λόγῳ ἀσθενείας.

Τὰ τόσο ἐγκωμαστικά λόγια τῆς κυρίας Χατζημιχάλη, τὰ ὁποῖα ἐρμηνεύουν τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα τῶν γυναικείων σωματείων διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας βραβευθέντα ἔργα μας, ἔρχονται σὰν μιὰ εὐτυχὴς ἐπισφράγις τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως, νὰ στεφανώσουν καὶ ἐκ μέρους τοῦ γυναικεῖου κόσμου μας τὴν πρὸς ἀνώτερες πνευματικὰς κατευθύνσεις ἐργασίαν μας.

Ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα, προικισμένη μὲ τὰ λεπτότερα καὶ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα, ἀλλὰ καὶ μ' ἐκείνη τὴν ἔμφυτη ἀνησυχίαν τοῦ πνεύματός της, προσεῖσθη καὶ προσπαθεῖ μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν διανοητικῶν της δυνάμεων, μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπικρατήσεως τῶν δικαίων της, νὰ λάβῃ μιὰ θέσιν στὸ στίβον τοῦ διεθνoῦς γυναικεῖου πολιτισμοῦ, δίνοντας ἀπτὰ δείγματα τῆς δράσεώς της σὲ ὅλους τοὺς κλάδους ὅπου ἠθέλησε ν' ἀφοσιωθῇ. Ἐχοντας μέσα της τὸ ἀναλλοίωτο σπέρμα τῆς φυλῆς ποὺ τὴν ὀδηγεῖ ὅλο καὶ πρὸς τὴν πνευματικὴν τῆς ἀπολύτρωση καὶ πληρότητα, ἀγωνίστηκε σὲ ὅλες τὶς περιόδους τοῦ ἐθνικοῦ της βίου καὶ ἐξακολουθεῖ ν' ἀγωνίζεται γιὰ ἓν ἀνώτερον ἰδιανικὸ. Τὸ ξέρετε ὅλες



Η Κ. ΑΘΗΝΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

σας καὶ ἡ κάθε μία μας χωριστὰ, ἀγαπητὲς φίλες Κυρίες, σεις ποὺ ἔχετε ἀφιερῶσιν τὸ καλύτερον μέρος τῆς ζωῆς σας στὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐξύψωσιν τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ τοῦ συνόλου, ὡς πιστὲς ἰέρειες μιᾶς ἀνώτερης θρησκείας, ἄλλες μὲ τὰ γράμματα ἢ μὲ τὴν τέχνη, ἄλλες μὲ τὴν ἐπιστήμην ἢ μὲ τὴν παιδαγωγίαν, ἄλλες μὲ τὴν ἀγαθοεργίαν καὶ γενικὰ μὲ τὴν ἀνθρωπιστικὴν σ' εὐρύτατον κύκλον δράσιν σας.

Τὸ ἔργο τῆς κάθε μίας ἀπὸ μᾶς, μικρὸ ἢ μεγάλο, εἶναι ἄξιο σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, γιὰτὶ περιέχονται σ' αὐτὸ συμπεκνωμένες ὅλες οἱ πεμπτούσιες τῆς ψυχῆς μας καὶ ὅλοι οἱ ἀγνόητοι μας πόθοι, ποὺ μέσ' ἀπὸ τὴν προέκτασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ὅπως καὶ τὴν πραγμάτωσιν του συνεχίζουν τὸν προαιώνιον νόμον τῆς καταγωγῆς μας, θεμελιώνουν τὴν ἠθικὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς καὶ γίνονται ἀναμορφωτικοὶ παράγοντες τῆς κοινωνίας. Ὅλες ἀγαποῦμε βαθύτατα τὸ ἔργο μας σὰν γυναῖκες, σὰν μητέρες, σὰν Ἑλληνίδες. Ὅλες μαζί ἀδελφωμένες, πρὸς ἓνα φῶς ἀτενίζομε, πρὸς ἓνα φῶς ἐξυψωτικό, ὅπου ὁ ἀνθρώπος δίνει ὄχι μίαν, ἀλλὰ πολλὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἀνώτερου προορισμοῦ του καὶ χαίρεται τὴν ὑπαρξίν του. Πολλοὶ εἶναι οἱ δρόμοι ποὺ μᾶς ὀδηγοῦν σ' αὐτό, φτάνει νὰ μᾶς σπρώχνει ἀκατανίκητα στὴν ἐνατένισιν του, στὴ σύλληψιν καὶ στὴν ἀπόκτησιν

του ὁ πῦρ ἐνδόμυχός μας πόθος, πὺρ δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνθρώπινης, τῆς ψυχικῆς αὐτο-συντηρήσεώς μας, ὁ αἰώνιος νόμος τῆς ἐξελιξεώς μας πρὸς τὸ καλὸ, καὶ τῆς ἀντιδράσεως πρὸς τὴν ἐναντιότητες κατὰ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Εἶπα ὅτι ὅλες ἀγαποῦμε βαθύτατα τὸ ἔργο μας σὰν γυναῖκες, σὰν μητέρες, ἀλλὰ καὶ σὰν Ἑλληνίδες, γιατί' εἶναι τούτη ἡ Ἑλληνικὴ πάτριδα μας γεμάτη ἀπὸ τὰ πῦρ πλούσια στοιχεῖα τῆς ὑπέρτατης, Ἀλ-θειας καὶ τοῦ ὑπέρτατου Καλοῦ, ὥστε κάθε ἐκδή-λωση μας δὲν μπορεῖ παρὰ ν' ἀπηχῇ τῇ βαθύτερη φωνῇ τῆς πρωτεύουσας μητέρας πὺρ διοχετεύεται μέσ' ἀπὸ τὴν πολλαπλὴν ἐνέργειάς μας καὶ μᾶς τρέφει τὴν οἴζος τῆς ζωῆς.

Ἀπὸ τὴν πῦρ μικρὴς προσπάθειες, μικρὴ ὅσο καὶ αἱ δυνάμεις πὺρ τὴν συνέλαβον καὶ τὴν πραγμάτωσαν, εἶναι καὶ ἡ δική μου προσπάθεια. Τὸ μόνο πὺρ τῆς ἀναγνωρίζω εἶναι πὺρ μία ἀγάπη τὴν ἐγέννησε καὶ τὴν ἔθρεψε, ἀγάπη πρὸς τὸν τόπο μας πὺρ μέσ' ἀπὸ ἓνα κομμάτι τῆς εὐλογημένης γῆς του μοῦ μίλησε μὲ συγκίνησι καὶ ζωτάνια τόσο στὴ σκέψη ὅσο καὶ στὴν ψυχὴ, μέσ' ἀπὸ τὴ φυσικὴ του ὁμορφιά, τὴν τέχνη, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν παραδόσεις του.

Ἡ σημερινὴ ἐγκαρδιότητά σας, τὸ θαλπερὸ αὐτὸ ἀγκάλιασμα τόσων ἐκλεκτῶν γυναικῶν εἶναι ἡ γλυ-κύτερη ἀμοιβὴ καὶ βράβευσή μου γιὰ μᾶς. Μ' αὐτὴ τὴν τιμὴ καὶ τὴ στοργὴν σας μᾶς χαρίζετε νὸν θάρρος, νὸν φτερά καὶ νὸν πίστιν στὴν ἐσωτερικὴν μας δυνά-μειν γιὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου μας.

Μὲ τὴν πῦρ ἱερὴ συγκίνησιν σὰς ἐκφράζομε, ἀγα-πητὲς φίλες Κυρίες, τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην μας.

* *

Πρὸς μεγάλην χαρὰν τῆς ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως προ-σεφέρθησαν κατόπιν καὶ ἀπήγγειλαν ποιήματά των ἡ Μυρτιάδισσα, αἱ κ. κ. Δώρα Μοάτσου καὶ Νικολάκη, αἱ δεσπ. Κουντούρη καὶ Ζευγώλη καὶ στὸ τέλος ἡ κ. Ταρσούλη, χειροκροτηθεῖσαι ὅλαι ἐνθουσιωδῶς.

Γυναικεία δρᾶσις ἐν Κύπρῳ

Διαλέξεις.

Τὸ κάλλιστον Σωματεῖον Πνευματικὴ Ἀδελφότης ἐξακολουθεῖ νὰ διδῇ σειρὰν διαλέξεων ἐπ' ἀγα-θῷ τῆς κοινωνίας τῆς πρωτευούσης.

Οὕτω ὁ ἱατρός κ. Σέργιος Χατζημιχάλης ἔδωσε διάλεξιν μὲ θέμα: « Ἀσθένεια, ἄτομον, κοινωνία ».

Ὁ φιλόλογος κ. Νεοκλῆς Γεωργιάδης μὲ θέμα: « Πῶς ἐκπολιτίζονται οἱ λαοί » ἡ κ. Χαριτίνη Σακκάδα, πρόεδρος τοῦ Σωματεῖου « Ἐνωσις » μὲ θέμα: « Μητέρες καὶ Παιδιὰ » καὶ ὁ ἱατρός κ. Ν. Ἰακωβίδης μὲ θέμα: « Ἡ ἡλιοθεραπεία καὶ τὸ ὑπαίθριον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ σήμερον ».

Ἐπίσης σειρὰν διαλέξεων διωργάνωσε τὸ τμήμα Βιβλιοθήκης καὶ Περιοδικοῦ τῆς Ἰδιωτικῆς Σχολῆς

τῆς κ. Ἀθηναΐδος Ἰ. Λανίτου. Ἐναρξιν τῶν διαλέ-ξεων ἔκαμεν ἡ καθηγήτρια τῆς Φιλολογίας Δις Ἄννα Καρσερά μὲ θέμα: « Ἡ Ἑλληνίς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ».

Εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου ἔδωσε διὰλεξιν ὁ Ἀθηναῖος καλλιτέχνης καὶ δημοσιογράφος κ. Γεώργιος Πλούτης μὲ θέμα: « Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ Βάγνερ ».

Μεγάλῃ δωρεᾷ.

Εὐγενὴς καὶ φιλόανθρωπος δέσποινα τῆς πόλεως Λευκωσίας ἡ κ. Ἀθηνᾶ Διανέλλου ἔδωκε 5 χιλιά-δας λίρας διὰ τὴν ἱδρυσιν καὶ προικοδότησιν Ὀρφανοτροφείου εἰς τὴν Λευκωσίαν.

Ἡ εὐγενὴς ὀρφανοτρόφος διετράνωσεν οὕτω διὰ τῆς γενναίας τῆς δωρεᾶς τὰ διακατέχοντα τὴν ψυ-χὴν τῆς χριστιανικῆς αἰσθημάτων.

Ὁ Πανιερώτ.τος Μητροπολίτης Πάφου καὶ Το-ποιτητῆς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου κ. Λεόντιος, εἰρησκόμενος ἐν Πάφῳ, μόλις ἐπληροφορήθη τὴν δωρεάν τῆς μεγάλης εὐεργετιδος, συνεχάρη αὐτὴν τηλεγραφικῶς καὶ ἐπεδαψίλευσεν εἰς αὐτὴν τὰς εὐ-χὰς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνα μεγάλο εὖνε ἀρμόζει εἰς τὴν εὐγενὴ δωρη-τριαν, ἡ ὁποία ἔκαμε τόσον καλὴν χρῆσιν τοῦ πλού-του τῆς εἴθε τὸ παράδειγμα τῆς νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλαι.

Συναυλία.

Ἡ γνωστὴ καλλιτέχνης τοῦ ἄσματος Δις Νέλλη Πλούτη ἔδωσε συναυλίαν εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκρο-ατηρίου καταχειροκροτηθεῖσα διὰ τὴν μεγάλην τῆς τέχνην.

Ἑορτὴ τῶν πτωχῶν.

Πρὸς διετίας καθιερώθη εἰς τὴν Λευκωσίαν μία ἑορτὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑορτὴ τῶν Πτωχῶν » κατ' αὐτὴν, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ πρόεδρος τοῦ Σωματεῖου « Ἐνωσις » κ. Χαριτίνη Σακκάδα, ἀφ' ὧν ἀνέγνωσε τὸν ἱσολογι-σμὸν τοῦ Σωματεῖου, ὠμίλησε καταλλήλως, καὶ μετὰ, πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ κοινῶ ἐξετελέσθη πρόγραμμα περιλαμβάνον μουσικὰ τεμάχια, τραγούδια καὶ ἀπαγγελίας.

Ἄννα.

Ὁ ἐν Λευκωσίᾳ λαμπρὸς Σύλλογος ἡ « Μάννα » διενήργησε τὴν ἑορτὴν τοῦ Ρόδου ἐκ τῆς ὁποίας εἰσέπραξε 55 λίρας ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ Παιδιοῦ Ἀμμοχώστου Μάρτιος 1935

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑ

Κυρίες μου.....

Ἐνα αἰνιγμα. Ἐλάτε.

Θὰ τὸ λύσετε νομίζω.

—Τί εἶν' αὐτὸ πὺρ ὅλο ξεχνᾶτε....;

—Τί εἶν' αὐτὸ πὺρ σὰς θυμίζω....;

Β. Π.

Ζηρίνειον Ἀναρρωτήριον

ΔΕΝ εἶναι Νοσοκομεῖον, οὔτε Ὀρφανοτροφεῖον, οὔτε Ἀσυλόν, ὅπως κακῶς νομίζεται ἀπὸ πολλοὺς, τὸ Ζηρίνειον Ἀναρρωτήριον τὸ ἐπιλεγόμενον. Παλάτι τοῦ παιδιοῦ. Καὶ εἶναι ἀλήθεια ἓνα πραγματικὸ φωτο-πλημμυρισμένο παλάτι τὸ κτίριον αὐτὸ πὺρ ὅπως εἶνε ἀρχιτεκτονικῶς κτισμένο σὲ σχῆμα ἡμικυκλίου καὶ προεξέχουν οἱ δύο του ἄκρες, μοιάζει μὲ στοργικὴν τρυφερὴν μανουῖλα πὺρ ἀνοίγει πλατεῖαν τὴν ἀγκυλιά τῆς σ' ὅλα τὰ χλωμὰ καὶ ἀδύνατα παιδιὰ τῆς Ἀθή-νας καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Γιατὶ τὸ Ζηρίνειον εἶναι τὸ πρῶτον ἀναρρωτήριον γιὰ παιδιὰ πὺρ χρίσθηκε σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν καπνοβιομήχανον κ. Ζη-ρίνην καὶ δωρήθηκε στὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα Προ-στασίας τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸ ὅποιον καὶ συντηρεῖται.

Ἐκεῖ στὸ καταγάλανον ἀκρογιάλι τῆς Βούλας, στὴν κορυφὴ ἑνὸς μικροῦ λοφίσκου, πὺρ βρίσκονται ὅλαι αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν, ἐπιβλητικὸ σὲ ἐμφάνισιν, ἄγνωστο ὅμως στὸν πολὺν κόσμον, καὶ ἰδίως στὴν Ἑλληνίδες μητέρας, βρίσκειται στὴν πραγματικό-τητα τὸ μυθικὸ παλάτι πὺρ κάθε μητέρα μπορεῖ νὰ ποθήσῃ γιὰ τὸ παιδί τῆς σὲ ὀρισμένους δ' ὀσκολες περι-πτώσεις.

Ἡ ζωὴ τοῦ ὑπαίθριου εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος τῆς διαμονῆς ἐκεῖ τοῦ παιδιοῦ, πὺρ ἔρχεται χλωμὸ καὶ ἀδύνατον γιὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ἀπὸ τὴν πόλιν. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἡμερησίου προγράμματος πὺρ ἔχει μεγάλες δυσκολίες μὲ τὸν ἀέρα, μὲ τὸν ἥλιο καὶ τὴν θάλασσαν, μὲ τὴν φύσιν, ὁ ὑπερσυστισμὸς καὶ ἡ τα-κικὴ πὺρ δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ στὸ σπῆτι, ἡ ἀγρυπνὴ παρακολούθησις τοῦ παιδιοῦ, ἱατρικὴ νοσο-κομικὴ, παιδαγωγικὴ, εκπαιδευτικὴ, τὰ μαθήματα στὰ πεῖκα, τὸ παιχνίδι στὴν ἄμμο, εἶναι ἐκεῖνα πὺρ θὰ δώσουν ἢ θὰ ξαναδώσουν τὴν ὑγείαν στὸ καχε-κτικὸ ἢ ἀναρρωνῶν παιδί, καὶ θὰ τὸ στείλουν στὸ σπῆτι τοῦ ροδοκόκκινου γεροῦ καὶ χαρούμενου.

Ὡ; τώρα σύμφωνα μὲ τὸν αὔξοντα ἀριθμ. τοῦ μη-τρῶου ἔχουν περάσει κατὰ τὴν τετράχρονη λειτουρ-γίαν τοῦ Ἰδρυματος 300 μόνον παιδιὰ, μηδαμινὸς ἀρι-θμὸς ἐναντι τῶν χιλιάδων παιδιῶν πὺρ θὰ ἔπρεπε νὰ περνοῦσαν. Εὐτυχῶς πὺρ ὁ Δήμαρχος κ. Κοτζίδης ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀξίαν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἔργου καὶ δίδοντας τὸ παράδειγμα σὲ ἄλλους ὀργανισμοὺς καὶ φιλοanthρωπικὰ σωματεῖα, στέλλει καθημερινῶς σε-βαστὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν παιδιῶν τῶν ὁποίων τὰ τρο-φεῖα καταβάλλει ὁ Δήμος. Τὰ τυχερὰ αὐτὰ μικρὰ θὰ μείνουν ἐκεῖ τόσον, ὅσο χρειάζεται νὰ ξανακοκκινί-σουν τὰ μαραμμένα μαγουλάκια.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι τὸ Ζηρίνειον εἶναι ἐφωδιασμέ-νον νὰ δεχθῇ κάθε παιδί πάσης τάξεως μὲσα στοὺς ἡλιολουσμένους ὑπνοθαλάμους, στοὺς πολυτελεῖς νι-πτῆρας, στὴν ἀπέραντη μεσημβρινὴν τραπεζαρία του, στὴν βεράντα ἢ στὴν πλατεῖαν τοῦ Ἰδρυματος, τὸ πλου-

σὶν παιδο, τὸ νοικοκυρόπαιδο, καὶ τὸ φτωχόπαιδο, θὰ συναδελφωθοῦν καὶ θὰ παίξουν χωρὶς καθόλου νὰ σκοτίζονται γιὰ τοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς. Σωστὸ παλάτι τοῦ παιδιοῦ, ὅπως δίκαια ὀνομάσθηκε, ἀξίζει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ὅλου τοῦ κόσμου, ἰδίᾳ ὅμως τῶν Ἑλληνίδων μητέρων, τὸ Ζηρίνειον ἀναρρωτήριον.

ΛΙΤΣΑ ΒΛΑΔΙΚΑ

Ἡ ἀναπνοή.

Θὰ σὰς μιλήσω σήμερα, ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες, γιὰ τὴν ἀναπνοή, πὺρ εἶνε ἡ βῆσις κάθε σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ ἔχει μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς γενικῆς ἱσορροπίας καὶ καλῆς λειτουργίας τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ.

Ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἀναπνοὴ πρέπει νὰ εἶνε βα-θειά, πλατεῖα, κανονικὴ καὶ ρυθμισμένη. Τὸ δωμά-τιόν σας νὰ εἶνε καλὰ ἀερισμένο, τὸ παράθυρο, εἰ δυ-νατόν, ἀνοιχτό, νὰ εἰσθε ἐλαφρὰ ντυμένη, μὲ ρούχα νὰ μὴ σφύγγουν τὴ μέση σας. Σταθεῖτε ἴσα μὲ τὴν πτέρυν, συμγινόμενες μὲ τοὺς ὤμους μᾶλλον χα-λαρωμένους καὶ τὰ δύο χέρια στοὺς γοφούς. Πέρ-νετε μὴ βαθειὰ εἰσπνοή, ὅσο μπορεῖτε πὺρ βα-θειά, χωρὶς ὅμως βίαν, καὶ σιγὰ σιγὰ τώρα κάμετε τὴν ἐκπνοή, ἀφίνοντας τὸν ἀέρα νὰ βγῇ μόνος του χωρὶς νὰ τὸν σπρώχνετε. Ἡ εἰσπνοὴ καὶ ἐκπνοὴ πρέπει νὰ γίνονται ὁπὸ τὴ μύτη, μὲ τὸ στόμα καλὰ κλεισμένο.

Ὑπάρχουν δύο τρόποι καλῆς ἀναπνοῆς καὶ καλὸν εἶνε νὰ ἐφαρμόσετε καὶ τοὺς δύο ἐναλλάξ.

Πρῶτος τρόπος: Ὅταν εἰσπνέετε διαστέλλετε τὸν θώρακα ἐκ τῶν κάτω καὶ κατὰ πλάτος, κάμνετε δὲ τὴν ἐκπνοὴ ὅπως εἴπαμεν ἀνωτέρω.

Δεύτερος τρόπος: Μαζὺ μὲ τὴν εἰσπνοὴ σηκώ-νετε τὰ στήθια σας μὲ τὰ χέρια καὶ ὕστερα κάμετε τὴν ἐκπνοή. Θὰ ἐννοήσετε τὴν ὠφέλειαν τῶν δύο αὐτῶν τρόπων ὅταν σκεφθῆτε πόσον σπουδαῖον ὀρόλον ἔχουν οἱ πνεύμονες καὶ πόσον εὐαίσθητοι εἶνε.

Κάθε ἄτομον οἰκειοποεῖται ἀσυνείδητα ἓνα τρόπο ἀναπνοῆς δικό του, καὶ παραμελεῖ τὸν ἄλλον ἐπομέ-νης ἓνα τμήμα τοῦ πνεύμονος, εἴτε στὴ βῆσιν, εἴτε στὸ ἐπάνω μέρος, χάνει σιγὰ σιγὰ τὴν ἐνεργητικότητά καὶ ἐλαστικότητά του, διότι δὲν γυμνάζεται καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνονται εὐπαθεῖς.

Γι' αὐτὸ προσέξατε πολὺ καὶ τοὺς δύο τρόπους ἀναπνοῆς: ἐὰν τοὺς ἐφαρμόσετε τακτικὰ κάθε πρωὶ καὶ βράδυ ἔστω καὶ 5-6 φορές στὴν σειρά, θὰ ὑπο-βοηθήσετε λίγο κατ' ὀλίγον τὴν διαστολὴν τοῦ θώρα-κος, τὸ στήθος σας θὰ στρογγυλέψῃ, οἱ ὠμοί σας δὲν θὰ πέφτουν, συγχρόνως ὅμως ἡ γυμναστικὴ αὐτὴ τῆς ἀναπνοῆς θὰ ἐπηρεάσῃ εὐεργετικὰ τὸ νευρικὸν σας σύστημα καὶ τὴν ἐν γένει ἱσορροπία σας.

Η ΠΑΤΡΙΣΣΑ

Μεταξωτᾶ Χρυσοαλλίδος

... ΕΙΔΗΣΕΙΣ ...

Τὸν προσεχὴ Ὀκτώβριο, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Προστασίας Παιδιοῦ καὶ τῆς Κ. τ. Ε., συγκαλεῖται ἐν Ἀθήναις Βαλκανικὸν Συνέδριον προστασίας παιδιοῦ. Τὴν ὁργάνωσίν του ἀνέλαβε τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα, μέλος τῆς ἀνωτέρω Διεθνούς Ἐνώσεως, καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἡδη ἐσχηματίσθη ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ συνεδρίου ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Ὑγιεινῆς, Προνοίας, Παιδείας, τοῦ Δήμου, ὡς καὶ τῆς Γεν. Ἐταιρίας Προστασίας Παιδικῆς καὶ Ἐφηβικῆς ἡλικίας, τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου Ἑλληνίδων καὶ τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων.

Ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν πόλιν μας ἡ κ. Adele Schreiber, ἄλλοτε βουλευτὴς εἰς τὸ γερμανικὸν Ράϊχσταγ, ἡ ὁποία, ἐξώριστος ἀπὸ τὴν Χιτλερική Γερμανία, ζῇ τώρα στὴ Γενεύη. Ἡ κ. Schr. μεταβαίνουσα εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ συνεδρίου τῆς Διεθν. Ἐνώσεως γιὰ τὴν Ἰσοπολιτεία τῶν Γυναικῶν, ὡμίλησεν ἐδῶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς γυναίκας, εἰς μικρὸν κύκλον, περὶ τῶν σημερινῶν σκοπῶν τῆς Διεθν. Ἐνώσεως καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ φεμινισμοῦ εἰς τὴν σημερινὴν πολιτικὴν κοινωνικὴν καὶ οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὴν ληφθεῖσαν Δογοδοσίαν τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνίδων Ἀλεξανδρείας μανθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι ἡ κ. Ζωὴ Μ. Σαμαρίνα ἐδῶρησεν εἰς τὴν Ἐνωσιν τὸ ποσὸν τῶν 10.000 λιρῶν Αἰγυπτιακῶν διὰ νὰ κτισθῇ κατάλληλον οἶκημα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν Φιλανθρωπικῶν τοῦ Ἰδρυμάτων.

Κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἀγγλικῆς Δευκῆς Βίβλου, παρητήθη ἡ κ. Corbett-Ashby ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς ὡς ἀπεσταλμένη παρὰ τῇ Κ. τ. Ε. σὲ Τμήμα Ἀφοπλισμοῦ.

Τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον τῶν Ἀγγλων εἰρηνοφίλων θὰ συνέλθῃ φέτος σὲ Λονδίνο ἀπὸ 28 Ἰουνίου ἕως 2 Ἰουλίου. Ἡ ὁργανωτικὴ ἐπιτροπὴ σκέπτεται νὰ μεταβάλλῃ τὸ συνέδριον αὐτὸ σὲ μίαν εὐρυτάτην πασιφιστικὴν ἐκδήλωσιν, στὴν ὁποία ἐλπίζει νὰ λάβουν μέρος ὅλα τὰ εἰρηνιστικὰ σωματεῖα τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, κατόπιν ὑπομνήματος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τῶν Ἀγγλίδων, ἀπεφάσισε νὰ διορίσῃ γυναῖκα ὡς ἐπιθεωρητρίαν καὶ ἐπίτροπον τῶν φυλακῶν.

Ἡ Βελγικὴ Ἀκαδημία γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐξέλεξεν ὡς μέλος τῆς τὴν γνωστὴν Γαλλίδα συγγραφέα Κολέτ. Ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τῆς θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς αὐτοῦ. Ὁ συγγραφεὺς Ζὺλ Νεστρέ θὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς Βέλγους τὴν Κολέτ, ἡ ὁποία θὰ πλέξῃ τὸ ἐγκώμιον τῆς κομῆσεως ντὲ Νοαίγ.

Ἡ γνωστὴ εἰς τὰς Ἀθήνας «Μαύρη Ἀφροδίτη» Ζωσεφίνα Μπαϊκερ θὰ δημοσιεύσῃ τ' ἀπομνημονεύματά της. Τὸν πρόλογο τοῦ νέου αὐτοῦ βιβλίου πρόκειται νὰ γράψῃ ὁ Ἀνδρέας Ριβολλέ.

Πλεόνασμα γεννήσεων. Ἡ Ἑλλάς κατατάσσεται μεταξὺ τῶν χωρῶν ποὺ ἔχουν μεγάλον πλεόνασμα γεννήσεων παρὰ τὸ ὑψημένον ποσοστὸν τῆς θνησιμότητος, καὶ διὰ τὸ τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας, τὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον τρομακτικόν. Τὸ πλεόνασμα τῶν γεννήσεων, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀνέρχεται εἰς 12,5 γεννήσεις ζώντων κατὰ μέσον ὄρον ἐπὶ 1000 κατοίκων (14 ἐπὶ 1000 διὰ τὴν ὑπαίθρον, 8 ἐπὶ 1000 διὰ τὰς πόλεις).

Μανθάνομεν ἀπὸ τὸ Παρίσι ὅτι κατόπιν τῆς ληφθεῖσης ἀποφάσεως περὶ ἰδρύσεως γυναικείου ἀστυνομικοῦ Σώματος, προσελήφθησαν δύο γυναῖκες βοηθοὶ ἀστυνομικοί. Αἱ δύο γυναῖκες ἀστυνομικοὶ ἐτάχθησαν νὰ φρουροῦν εἰς τὰ περίεξ τῶν Παρθεναγυείων τὰς μαθητρίδας καθὼς καὶ εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς πλατείας.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Βουδαπέστης, ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὴν ἐπιβολὴν ἐιδικῆς φορολογίας, ὅχι μόνον ἐπὶ τῶν ἀγάμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ἀγάμων γυναικῶν, ποὺ ἔχουν φθάσει εἰς ἡλικίαν γάμου.

Μολονότι δὲν ἔχει ἀνακοινωθῇ ἀκόμη ἐπίσημως τίποτε ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἐτοιμαζομένους νόμους, λέγεται, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ληφθησόμενα μέτρα θὰ εἶναι ἡ ἀπόλυσις, μὲ παροχὴν ἀναλόγου ἀποζημιώσεως, ὅλων τῶν γυναικῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων, ποὺ ἔχουν ὑπηρεσίαν μικροτέραν τῆς μιᾶς δεκαετίας, καὶ παροχὴν συντάξεως εἰς ἐκείνας ποὺ ὑπηρετοῦν πλέον τῶν δέκα ἐτῶν.

Αἱ διάφοροι φεμινιστικαὶ ὁργανώσεις ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσουν τὴν ἰδρυσιν ἑνὸς Γυναικείου Ἐπιμεληρίου, τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ ὁποίου προσέφεραν εἰς τὴν κυρίαν Χόρτυ, σύζυγον τοῦ Κυβερνήτου τῆς χώρας. Σκοπὸς τοῦ Ἐπιμελητηρίου θὰ εἶναι ἡ προστασία τῶν γυναικῶν συμφερόντων, ἰδίως δὲ εἰς τὰ πεδία ποὺ θεωροῦνται ὡς βασικῶς γυναικεῖα.

Τὴν 15ην Ἀπριλίου ἔγινε στὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐναρξὶς τοῦ Συνεδρίου τῆς Διεθν. Ἐνώσεως διὰ τὴν Ἰσοπολιτείαν τῶν γυναικῶν. Ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα ἀντιπροσωπεύθησαν ὁ Σύνδεσμος διὰ τὰ Δικαιώματα τῆς γυναίκας καὶ ὁ Σύλλογος τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπέζης. Τὸ συνέδριον συνήλθε σὲ Ἀνάκτορον Γιλδίξ, συνεζητήθησαν δὲ τὰ ἐξῆς ζητήματα: 1) Ἐργασία τῆς γυναίκας. — Οἰκονομικὴ ἰσότης. — Ἰσοπολιτεία τῆς γυναίκας. — Ἀστικά δικαιώματα τῆς γυναίκας — Διακανονισμὸς τῆς ἡθικῆς, καὶ Παγκόσμιος εἰρήνη.

Ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐπανέλθωμεν. Διὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει διοργανωθὲν Μπαζάρ πρὸς ὄφελος τῆς Ἐνώσεως, ἔστειλε τὸ Ε.Σ.Ε. διάφορα χειροτεχνήματα ἀπὸ τὰ ἐργαστήριά του.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοτικῆς ψήφου ἐξακολουθεῖ νὰ συγκινῇ τὰς Γαλλίδες φεμινίστριες. Σημειωτέον, ὅτι ἂν θέλουν νὰ ψηφίσουν κατὰ τὰς προσεχέας δημοτ. ἐκλογάς, δὲν ἔχουν καὶ πολὺν καιρὸν, δεδομένου, ὅτι οἱ ἐκλογαὶ ὠρίσθησαν διὰ τὸν Μάϊον.

Τὴν ἐπείγουσαν αὐτὴν ἀνάγκην ἀνεγνώρισαν καὶ οἱ γερουσιασταί, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἄρουν τὰς ἀντιρρήσεις ποὺ εἶχε μέχρι τοῦδε ἡ Γερουσία ἐναντίον τῆς γυναικεῖας ψήφου. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ ἀρμοδία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν φαίνεται νὰ βιάζεται καθόλου καὶ τελευταίως πάλιν ἀνέβαλε τὴν ἀπόφασίν της, ἐλλείψει ἀπαρτίας.

Τὸ περιεργον ὅμως, εἶνε, ὅτι ἐνθ' ὅσον τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς ἤρχισαν νὰ αἶρουν τὰς ἀντιρρήσεις ποὺ εἶχον ἐναντίον τῆς γυναικεῖας ψήφου, τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς ποὺ ἦσαν ἄλλοτε οἱ ἐνθουσιώδεις πρόμαχοί της, ἤρχισαν τώρα νὰ ἀντιδρῶν αὐτά.

Ἰσως ἡ πείρα τῶν ἄλλων χωρῶν νὰ τὸ ἐπείσεν ὅτι ἡ γυναικεῖα ψήφος φέρει μᾶλλον στροφὴν πρὸς τὰ δεξιὰ. Κοὶ εἶνε χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ ἡ πρότασις τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος, ὅπως οἱ γυναῖκες μὴ συμμετάσχουν εἰς τὴν καθολικὴν δημοτικὴν ψηφοφορίαν, ἀλλὰ σχηματίζουν ἰδιαιτέρους ἐκλογικοὺς συλλόγους. Θὰ ψηφίσουν δηλαδὴ μικρὸν μόνον ἀριθμὸν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων, οἱ ὁποῖοι θὰ συμμετέχουν εἰς τὰ συμβούλια χωρὶς δικαίωμα ψήφου.

Τὴν 27 Ἀπριλίου ἦνοιξε στὰς Βρυξέλλας ἡ μεγάλη Διεθνὴς Ἐκθεσις, ποὺ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πλεονέκτημα καὶ μνημειώδη ἔργα τῆς ἐποχῆς μας. 27 ἐν ὅλῳ χῶρῳ, μεταξὺ τῶν ἰσχυροτέρων Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν τὴν ἀμιλλαν τῆς ἐπιστήμης, τῆς καλλιτεχνίας, τῆς τέχνης, τῆς βιομηχανίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας. Ἀρχὴ τῆς Ἐκθέσεως εἶνε, κάθε πρᾶγμα νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἀρόμζον εἰς αὐτὸ πλαίσιον. Οἱ Βελγικοὶ σιδηροδρομοὶ κάμνουν μεγάλας ἐκπτώσεις καὶ εὐκολίες γιὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἐκθεσιν.

Τὸ Μεξικὸν διώρισε τὴν κ. Palma Guillen ὡς πρέσβυν του εἰς τὴν Κολομβίαν.

Πρὸ καιροῦ τὰ νεώτερα μέλη διαφόρων παλαιῶν Ἀθηναϊκῶν οἰκογενειῶν συνέπηξαν σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνωσις Ἀθηναίων τοῦ Τόπου».

Καθὼς λέει καὶ τὸ καταστατικόν, ἡ ἐνωσις αὕτη ἔχει ὡς σκοπὸν, τὴν συντήρησιν τῶν Παλαιῶν Μνημείων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὴν πρόσκλησιν διαφόρων ξένων ὁμοίων ὁργανώσεων.

Ἐκ παραλλήλου ἡ Ἐνωσις σκοπεῖ κατὰ καιροὺς νὰ κάμῃ διαφόρους διαλέξεις καὶ ἐορτάς.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ Παλαιοὶ Ἀθηναῖοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐνώσεως ὅπως περάσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα «ὁδὸς Ἀγγέλου Γέροντα 9» (παρὰ τὴν Πλάκαν) διὰ περισσοτέρας πληροφορίας. Ὁραὶ γραφεῖον 4-6 μ. μ.

Ἐκδόσεις

Ἐλήφθησαν εἰς τὰ γραφεῖα μας: Ἡ Ἐθνικὴ Ἀγωγή τῶν ἀτόμων καὶ ἡ διεθνὴς συνεργασία τῶν λαῶν, λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 16ην Δεκεμβρίου π. ἔ. ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου κ. Νικολ. Ι. Ἐξαρχοπούλου ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως τῆς πρυτανείας τοῦ ἔτους 1934-35.

Ἐπίσης «Τὰ ἔργα καὶ ὁ προσορισμὸς τοῦ φοιτητοῦ», λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως κ. Νικολ. Ι. Ἐξαρχοπούλου κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν προτοετῶν φοιτητῶν τὴν 3ην Νοεμβρίου 1934.

Ἑλληνικὰ Φύλλα, ἀρ. 2 — Περιοδικὸν «Υγεία», ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τεύχος 4. — Ἑργασία, ἑβδομαδιαία ἐπιθεώρησις. — Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις, ἀρ. 329. — Περιοδικὸν «Τὸ Σχολεῖον», τῶν ἐκπαιδευτηρίων κ. Μίνας Ἀηδοπούλου, Φεβρ. 1935. — «Revista del Consejo de Mujeres de la Republica Argentina», τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν γυναικῶν τῆς Ἀργεντινῆς. — Danske Kvinders National-raad, τὰ πεπραγμένα τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τῶν Δανίδων κατὰ τὰ ἔτη 1931-34. — «La femme Polonoise». — Γενικὴ Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία, ὄργανον πρὸς διάδοσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλίου, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου Εὐτνχίου Γ. Γαγιανάκη. — La Française. — La Mouvement feministe. — Ἀσύλον Ἀνιάτων, ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1934. Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἐμφαίνεται ἡ τόσον φιλάνθρωπη δράσις τοῦ Ἀσύλου, ποὺ στέκεται μακρὰ ἀπὸ κάθε κοινωνικὴ διαμάχη, ἀπὸ κάθε πνοῆς μίσους καὶ ἐγωισμοῦ. Ἡ κοινωνία ἀπελίζει πρὸς αὐτὸ μὲ πεποιθῆσιν καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τὸ ἐνισχύουν χρηματικῶς, γιατί ἡ λειτουργία τοῦ Ἀσύλου εἶναι πραγματικὴ σωστική.

Ἐνα βιβλίον ποὺ δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ κανένα σπῆτι.

Αἱ μῦνες, οἱ κορέοι, οἱ ψύλλοι, αἱ ψείρες, αἱ κατασάριδες, τὰ κουνούπια, μᾶς ἐνοχλοῦν, μᾶς ἀφαιροῦν τὸν ὕπνον, μᾶς μεταδίδουν ἀρρώστιας, σοβαρὰς καὶ ἐπικίνδυνες. Θέλετε νὰ μάθετε πῶς μπορεῖτε νὰ προφυλάξητε τὰ σπῆτια σας ἀπὸ τὰ κακοποιὰ καὶ ἐπικίνδυνα αὐτὰ ἐντομα καὶ πῶς θὰ κατορθώσετε νὰ τὰ ἐξοντώσεται; Ζητήσατε ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐκλαϊκευτικῶν βιβλίων ποὺ ἐξέδωκε τὸ περιοδικὸν «Υγεία» ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΑ ΒΛΑΒΕΡΑ ENTOMA» μὲ 114 σελίδας μεγάλου σχήματος καὶ 30 εἰκόνας. Πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ τὰ Γραφεῖα τῆς «Υγείας», ὁδὸς Τρυγόνος 3 ἀντὶ Δραχμῶν 35. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται εἰς τοὺς ἐμβάζοντας εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Υγείας» Δραχμὰς 38 (Γραμματόσημα ἢ Ἐπιταγή).

Ὠφέλιμοι γνώσεις

Γιὰ νὰ καθαρίζονται τὰ τζάμια, προσθέσατε στὸ νερὸ λίγο πετρέλαιο. Τρίψατε δυνατὰ μὲ μιὰ μπάλα ἀπὸ παλιὰς ἐφημερίδες καὶ στὸ τέλος σκουπίσατε μ' ἓνα στεγνὸ πανί.

Λεκέδες ἀπὸ λίπος βγαίνουν εὐκόλα ἀπὸ μεταξωτὰ ἢ μάλλινα ὑφάσματα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Πασπαλίσατε τὴ λαδιά μὲ τάλκη, ἀφίσατέ τον ἐκεῖ ἐπὶ 10 λεπτά καὶ βουρτζίσατε ἐλαφρὰ. Ὁ λεκές θὰ ἔχει φύγει.

Γιὰ νὰ καθαρίζουμε κρεμμύδια χωρὶς τὰ δακρύζουμε, καλὸν εἶναι νὰ τὰ ξεματίζουμε πρῶτα ὅπως τις ντομάτες γιὰ σαλάτα τὸ καλοκαίρι. Τὰ ξεφλουδίζομεν δὲ μὲτρὸς σὲ παράθυρο ἢ κοντὰ στὴ φωτιά. Γιὰ νὰ ξεμυρίσουν κατόπιν τὰ χέρια μας ἀπὸ τὴ μυρωδιά τῶν κρεμμυδιῶν, πέρνομε τὰ ξερά τους φύλλα, τὰ βάζομε πάνω στη φωτιά καὶ τρίβομε μὲ αὐτὰ τὰ χέρια μας.

Ἐὰν σὰς πέφτουν τὰ μαλλιά, τρίψατε τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καθημέρα μὲ τὸ ἐξῆς μίγμα:

2	κουταλιές	τῆς	σούπας	ρῶμι
2	"	"	"	κολώνια
2	"	"	"	γλυκερίνη
2	"	"	"	ρετσινόλαδο
2	"	"	"	πετρέλαιο

Ἀναμίξατε καλά πρὸ τῆς χρήσεως.

Γιὰ τὸ τραπέζι.

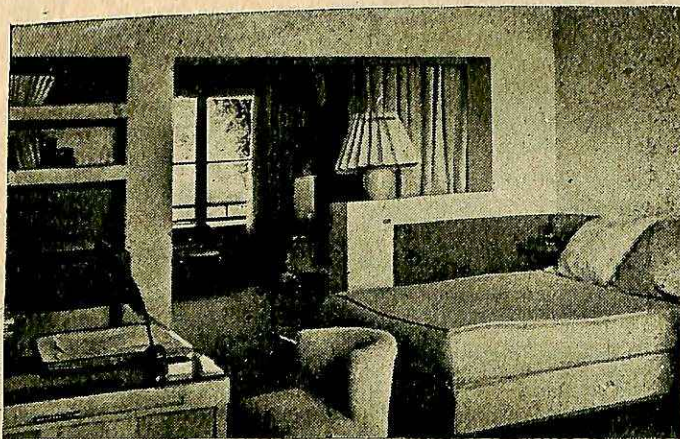
Ἀρακὰς μὲ ζαμπόνι. 1/2 ὀκ. ἀρακὰς ξεφλουδι-σμένος, 50 δρὰμ. ζαμπόνι ἢ καπνισμένον λαρδί, 6 μικρὰ κρεμμυδάκια, λίγο μαϊντανό, 75 δρὰμ. νερό, 20 δρὰμ. βούτυρο καὶ 10 δρὰμ. ἀλεῦρι.

Κόβομε τὸ ζαμπόνι ἢ τὸ λαρδί σὲ ψιλὲς λουρί-δες, λειώνομε τὸ βούτυρο καὶ ῥίπτομε μέσα τὸ ζαμπόνι ἀφίνοντας νὰ ψηθεῖ ἐπὶ 5 λεπτά, προσθέτομε σιγὰ σιγὰ τὸ ἀλεῦρι ἀνακατώνομε ἐπὶ 2—3 λεπτά, ὕστερα τὸ νερὸ καὶ ἀφίνομε τὸ ὅλο νὰ βράσει. Προσθέ-τομε τὸν ἀρακά, τὰ κρεμμύδια καὶ δεμένο ματσάκι μαϊνταό, σκεπάζομε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνομε τὸ ὅλο νὰ βράσει ἐπὶ 1/4 τῆς ὥρας, προσθέτοντας ἐν ἀνάγκη λίγο ζεστὸ νερό. Τέλος βγάζομε τὸ δεμένο μαϊντανό καὶ σερβίρομε.

Τηγανίτες. 3 αὐγά, 3 φλυτζανάκια τοῦ καφέ ζά-χαρι, 1 φλυτζανάκι τοῦ καφέ γάλα, ἓνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ σόδα, φλοιὸν λεμονιοῦ, λίγο κονιάκ, λίγο ἀλάτι. Ἀλεῦρι ὅσο σηκώνει.

Κτυπᾷς τ' αὐγά μὲ τὴ ζάχαρι, χύνεις κατόπι τὸ γάλα καὶ ὅλα τὰ μυρωδικὰ καὶ τὴ σόδα καὶ τελευ-ταῖα λίγο λίγο τὸ ἀλεῦρι, τόσο, ὥστε ἡ ζύμη ν' ἰσκέκε-ται σ' ἓνα κουταλάκι. Τότε σ' ἓνα μικρὸ μέρος ποῦ ἔχει ἀφθονο βούτυρο χύνεις λίγο λίγο ἀπ' τὴ ζύμη καὶ τὰ τηγανίζεις. Ὅταν ἐτοιμασθοῦν ὅλα (γίνονται στογγυλὰ σὰ σβίγγου), τὰ στραγγᾷς σὲ χαρτί καὶ τὰ τυλίξεις σὲ ψιλὴ ζάχαρι.

Τὸ σπίτι μας.



Αἱ εἰκόνες μας δείχνουν δύο γωνίες μ' αἱ πολυτελεῖς μονοκατοικίας ποῦ ἔχουν ἐκτάκτω ἁρμονικὲς ἀναλογίες ὡς πρὸς τὴ διανομὴ τοῦ χώρου. Οἱ τοῖχοι τῆς ἀριστερῆς εἰκόνας εἶνε λευκοὶ καὶ τὰ ἐπιπλα ἀπὸ σκούρο καφέ βελούδο.

Γύρω ἀπὸ τὴν καλοκαιρινή μόδα.

Κάθε κυρία, μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς σαίζον, θὰ εἶναι περίεργη νὰ μάθῃ τίς νέες τάσεις τῆς μόδας, γι' αὐτὸ γράφω κι' ἐγὼ σήμερα τί εἶδα τελευταῖα στὸ Παρίσι καὶ πιστεύω νὰ ἐνδιαφέρῃ τῆς ἀγαπητῆς ἀναγνώστριάς. Ἀρχίζω ἀπὸ τὰ ὑφάσματα. Νέαι τάσεις καὶ νέαι κατευθύνσεις. Ὑφάσματα συνυφασμένα μὲ ψάθα, ἀλλὰ τόσο μαλακά, σὲ ιδιότροπα καρρῶ, ποῦ θὰ ικανοποιήσουν καὶ τὸ ποῖο ιδιότροπο γούστο, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα γίνονται θαυμάσια ἀπογευματινὰ φορέ-ματα. Τὰ λεπτὰ μάλλινα ὑφάσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνονται τὰ ταγιέρ τῆς ἀνοιξέως, ἔχουν καὶ αὐτὰ νέα ὕφανσιν καὶ ποῖο ἀπλούς χρωματισμούς. Διὰ τὰ βρα-δυνὰ φορέματα κρατεῖ τὰ σκῆπτρα ὁ ταφτᾶς ἐμπριμὲ μὲ ἄνθη ἢ βοῦλες καὶ τὸ καρὲν ντὲ σὶν ἐμπριμὲ σὲ ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν ποιότητα. Αὐτὰ τὰ λίγα γιὰ τὰ ὑφάσματα.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ θὰ φορέσῃ ἡ κομψὴ Ἀθηναία ἐφέτος θὰ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη μου, τὸ ἐξῆς ἀν-

σάμπλ. Ἐνα φορεματάκι ἀπὸ καρὲν ντὲ σὶν μὲ μιὰ ἀπλὴ κούπη, μὲ ἀρκετὰ κλὸς πρὸς τὰ κάτω, γιὰτὶ ἐφέτος τὰ κλὸς εἶναι ὑπερποτε τῆς μόδας καὶ ἓνα παλτὸ τρουὰ καρ, εἶτε ἀπὸ ὕφασμα μάλλινο μὲ με-γάλα καρρῶ γιὰ τῆς ψηλῆς καὶ ἀδύνατης, εἶτε ἀπὸ μεταξωτὸ μάλλον θαμπὸ γιὰ τὰ γεμάτα σώματα. Ἐκεῖνο ποῦ δίνει νέα νότα στὰ παλτουδάκια αὐτὰ εἶναι τὸ μανίκι. Τί ὥραϊα μανίκια ἀλήθεια, ποῦ δί-νουν ἐξαιρετικὴ χάρι στὰ λεπτὰ σώματα! φαρδεϊά, κολλημένα ἐντελῶς ιδιό-τροπα εἰς τοὺς ὤμους, δίνουν μεγάλη χάρι στὴν ἐμφάνιση τῆς γυναίκας. Τὰ ταγιέρ μάλλον κοντὰ καὶ ἡ φοῦστες ἀνοιχτὲς λίγο πρὸς τὰ κάτω. Σᾶς παραθέτω δύο μοντέλα, εἷς ταγιέρ καὶ ἓνα φο-ρεματάκι βραδυνό.

ΛΟΥΚΙΑ ΜΑΧΑΙΡΑ
Πλατεῖα Καπνημαρέας



Στήλη 'Υγιεινής

Ίδου ένας δωδεκάλογος για τες γυναίκες που θέλουν να μείνουν νέες και ωραίες :

- 1) Να κοιμάσθε νωρίς, με στόμαχον ελαφρόν.
- 2) Να μη διαβάσετε ποτέ στο κρεβάτι.
- 3) Να πίνετε κάθε πρωί, μόλις ξυπνήσετε, τὸ ζουμί ἑξ πορτοκαλλιδῶν.
- 4) Να λοσιονάρετε τὸ σῶμα με νερό πράσου.
- 5) Να χρησιμοποιείτε νερό χαιρεφύλλου (cerfeuil) ὡς κοσμητικὸν τοῦ προσώπου.
- 6) Ν' ἀντιτάσσετε στὶς ἐναντιότητες τῆς ζωῆς, καλὴ διάθεσι, εὐθυμία, ψυχραιμία
- 7) Να κάνετε καθημέρα ἐπὶ μίαν ὥρα περίπατο στὸ ὑπαιθρο με ἄνετα παπούτσια.
- 8) Παρατηρεῖτε κάθε πρωί τὸ πρόσωπο στὸν καθρέπτη καὶ μαλάσσετε ἀπαλά κάθε ρυτίδα με τὸν δέκτην τοῦ χεριοῦ.
- 9) Μειδιάτε με τὰ χεῖλη, μὴ ζαρώνετε ποτὲ τὰ μάτια.
- 10) Χορεύετε λίγο, ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό
- 11) Πίνετε πολὺ λίγο κρασί καὶ τρώγετε πολὺ λίγο κρέας.
- 12) Ἐχετε τὸ σῶμα ἐλεύθερον καὶ πέρνετε κάθε μῆνα ἓνα εὐκολυντικό.

Περιοδικὸν «Υγεία»

'Αλληλογραφία

Κ. Μ. Ἐνταῦθα.—Ἐλάβαμεν τὸ διήγημά σας ἀλλὰ εἶναι δύσκολον νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Ἑλληνίδα» διότι τὸ θέμα του εἶναι ξένον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς. Σὰς τὸ ἐπιστρέφομε· ὥστε νὰ τὸ στείλετε εἰς ἄλλο περιοδικόν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι καλὰ θὰ κάμετε νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ ταλέντο σας εἰς παρατήρησιν καὶ ὄχι εἰς φαντασίαν

Β. Ζ. Θεσσαλονίκη.—Ἐχετε δίκαιον, τὸ ζήτημα τοῦ Μορφωτικοῦ Κινηματογράφου ἔτυχε μεγαλειέρας προσοχῆς εἰς τὰ διάφορα Βαλκανικὰ κράτη ἀφοῦ ἤδη ἐσηματίσθησαν τὰ Παραρτήματα τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης εἰς Βελιγράδιον, εἰς Βουκουρέστιον, εἰς Σόφιαν καὶ εἰς τὴν Ἀγκυραν. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ τώρα τελευταίως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ Συνδέσμου Π. Κινηματογράφου θὰ καταλήξουν, ἐπὶ τέλους εἰς ἐπιτυχίαν μετὰ ὀκταετίαν ὁλόκληρον.

Π. Σ. Πάτρας.—Φαίνεται ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ἔχει καμμίαν ὀργάνωσιν καὶ δι' αὐτὸ παρατηροῦνται αὐταὶ αἱ ἀνωμαλῖαι. Μεγάλαι φροντίδες καταβάλλονται διὰ τὸ περιθώριον, διὰ τὴν οὐσίαν μὴδὲν. Ὁ φοιτητὴς ποὺ θέλει νὰ μάθῃ καὶ ὄχι νὰ περάσῃ τὸν καιρὸν του, πρέπει νὰ παλαίρῃ, γιὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, πρέπει νὰ δειρῇ γιὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ τὸ θρανίον του. Πρέπει νὰ χάσῃ καιρὸν καὶ καιρὸν διὰ νὰ πάρῃ τὰ πιστοποιητικά του. Επειδὴ πληρώνει καὶ δὲν πληρώνεται φαίνεται ὅτι κανεὶς δὲν τὸν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν.

“L'HELLENIS,”

Organe mensuel du Conseil National
des femmes héllènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Mai, 1935

Le 18 avril eu lieu l'Assemblée générale annuelle du Conseil National des Femmes Hellenes. Après que la Présidente Mme R. Georganda eut ouvert la Séance, la Secrétaire générale, Mme E. Varda lu le compte-rendu des Travaux du Conseil pendant l'année 1934. Elle fit part, également aux déléguées des Associations féminines, des Congrès du Conseil International, ainsi que du problème économique qui le préoccupe actuellement.

Elle demanda également à l'Assemblée générale de régler définitivement les rapports du Conseil National avec différentes associations affiliées, qui depuis de nombreuses années ne répondent plus aux lettres et circulaires, et ne payent pas leur cotisation.

D'après la loi ces associations n'ont pas droit de vote, et l'Assemblée décida de les effacer.

Puis après les Présidentes des différentes Sections de C. N. lurent leurs rapports et la trésorière Mme R. Coromila soumit l'exercice de 1934 et le budget de 1935 qui furent approuvés à l'unanimité.

Sous l'initiative de la Société des Nations au mois d'octobre aura lieu à Athènes un congrès balkanique pour la protection de l'enfance. La Ligue Patriotique qui représente ici la section correspondante de la S. d. N. a déjà formé une commission de travail à la quelle prennent part des représentants des Ministères de l'Hygiène, de la Prévoyance Sociale, de l'Instruction Publique et de la Municipalité d'Athènes.

Notre Conseil National a organisé un thé en l'honneur des quatre femmes qui ont été couronnées dernièrement par l'Académie d'Athènes, ainsi que nous l'avons mentionné dans notre numéro précédent. Nous publions aujourd'hui les photographies des quatre lauréates.

Le 250 anniversaire de la naissance du grand musicien Bach a été fêté à Athènes par l'exécution des oratoires de la Passion d'après les Evangélistes St. Jean et St. Mathieu C'est la première fois que la capitale grecque eu l'occasion d'entendre les grandes oeuvres des Bach exécutées presque entièrement par des artistes grecs.

Mr. Jean Tournakis, directeur de l'Office du Tourisme hellénique publie une belle description d'une excursion, qu'il a faite au Mont Athos. Il décrit avec beaucoup de poésie et d'enthousiasme la nature et les monuments religieux de la Sainte Montagne. C'est un des principaux devoirs de notre Office de conserver cette cité unique au monde et de protéger son caractère original qui représente une culture tout à fait spéciale.



ΜΙΣΚΟΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ATELIER
ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ 36



Ρυθμός

ΟΙΚΟΣ ΕΙΔΩΝ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Ὁ Décorateur τοῦ οἴκου μας εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν Σας, ὅπως ὑποβοηθήσῃ οἰανδήποτε καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν ἢ διευθέτησιν τοῦ Σπιτιοῦ Σας.

Διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν ὄλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν ἐπιπλώσεως, ἥτοι: στόφες μεταξωτές, Σιμιλῆ, Γκομπελέν, βελούδα, Στόρ, τάπητες Εὐρωπαϊκοὺς καὶ Ἀνατολῆς, χάρτην ταπετσαρίας τοίχων, Λινόλαια Μουσαμάδες, Φελοτάπητες καὶ κάθε εἶδος κατάλληλον δι' ἐπιπλώσεις.

«ΡΥΘΜΟΣ»
ΒΟΥΛΗΣ 22 - ΤΗΛ. 21-339

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΠΑΡΕΧΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΑΣ

ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ 12-1 Μ. Μ.
ΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ 26

ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ



**ΑΓΝΟΝ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ**

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Υποστηρίζετε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν ἀγοράζουσαι τὸ φρεσκώτατο βούτυρό μου κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κέρκυραν γιὰ τὸ τσάϊ σας γιὰ τὰ γλυκὰ σας γιὰ τὰ φαγητά σας.

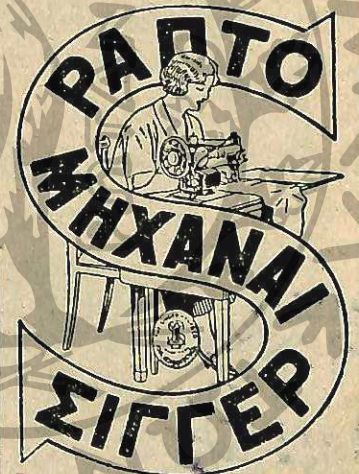
ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 6
Τηλέφ. 23-163

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται μὲ μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν. Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλίαι κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικιλιμάτων μὲ τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ κοπτικῆς μὲ ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ



ΖΥΘΟΣ ΦΙΞ

Α. Ε. "ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ"

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1864

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 21-141

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 53

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΟΝΙΑΚ
ΒΕΡΜΟΥΤ
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ
ΣΑΜΟΥ

ΒΟΤΡΥΣ

TANIT

ΚΡΕΜΑ ΠΟΥΔΡΑ
ΚΡΑΓΙΟΝ ΡΟΥΖ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

RIMMEL

ΠΡΙΝ ΚΑΙ
ΕΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

Καὶ ἐφέλος

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΠΡΩΤΑ

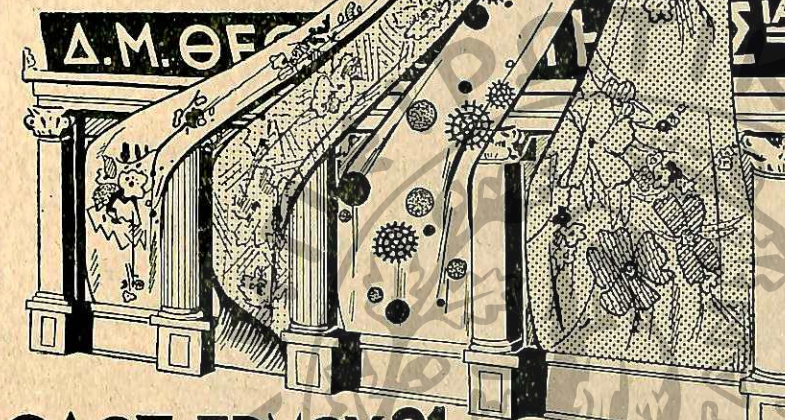
τὰ μεγάλα Καλαοτήματα

Δ.Μ.ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ Σ^{ΙΑ}

ἐυδέλουν τὴν ηγουσιώεραν
καὶ ὠραιώεραν
δουλοχὴν

ΕΜΠΡΙΜΕ

1935



ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 21

Ένα ὥραϊο φόρεμα συμπληρώνεται με ἓνα ὥραϊο
ΠΑΠΟΥΤΣΙ, Κυρία μου θὰ βρῆτε καὶ με τὸ δυσκολώ-
τερο γούστο στὸ Κατάστημα ΞΕΝΑΚΗ Πανεπιστημίου 40



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934) „ 9.850.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήβαι	Μεσσήνη
Ἀργίνοιον	Θήρα	Μιτυλήνη
Ἀγνιά	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀθήναι:	Ἰστιαία (Ξηροχώριον)	Ναύπλιον
Ἰσμία, ὁδὸς Μητροπόλεως 9	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
» ἐν Καλλιθέᾳ	Καβάλλα	Ξάνθη
» ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ	Καλάβρυτα	Ὀρεστιάς
» ἐν Παγκρατίῳ	Καλάμαι	Παξοὶ
Αἴγιον	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μυτιλήνης)
Ἀλεξανδρούπολις	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλμυρὸς	Καρλόβασι (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀμαλιάς	Καρπενήσιον	Πλωμάριον Μυτιλήνης
Ἀμύνταιον (Σόφοβιτς)	Καρναὶ (Ἅγιον Ὅρος)	Πόρος
Ἀμφίκλεια	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἄμφισσα	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἄνδρος	Κέρκυρα	Ρύλος
Ἀργοστόλιον	Κιλκίς	Ρύργος
Ἄρτα	Κοζάνη	Ρεθύμνη (Κρήτης)
Ἀταλάντη	Κομοτινή	Σέρραι
Βάμος (Κρήτη)	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέροια	Κύθηρα	Σικυνωσία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδᾶς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σύρος
Διδημότειχον	Λάρισα	Τρίκαλα
Δράμα	Δεβάδεια	Τρίπολις
Ἐδεσσα	Δευκὰς	Φάρσαλα
Ἐλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἐλευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡῳ: Rue Emad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfiki

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡῶΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.500.000